

SKAUTING

ROČNÍK 32 LISTOPAD 1993

3

Z OBSAHU:

POLÁRNÍ
ZÁŘE

str. 4 – 5

INSPIROMAT

str. 8 – 9

JEŠTĚ
OZVĚNY
TÁBORŮ

str. 15 – 17

INTERCAMP '94

str. 21

Krátce od Vás pro Vás	2
RS expedice POLÁRNÍ ZÁŘE 93	4-6
Rok rodiny	6
R&R	7
Druhý country bal pro rovery a rangers, vůdce a vůdkyně	
Akce pro R&R	
Vůdcům a vůdkyním	8-9
Učme se skautsky myslet 3	
Výpravy do přírody II.	
Vůdcův zápisník (1.)	
Živé obrazy dle Jára Cimrmana	
Oddílové bodování trochu jinak	
Experimentální stezky	
Jaký byl svojskúv závod 1993	10
Historie Svojskova závodu – oprava	10
Zelené deníky – příloha	11-14
Ozvěny táborů	15-17
Táborová miss	
Lesní kursy	
Holandskýma očima...	
Táboření ve VVP Libavá	
Esperanto na táboře	
Vodácká Ohře 93	
Diskuse – Názory – Kritika	18-20
Komu dáme svou důvěru	
Ad Vlastní názor?! Opravte si!	
Omlouváme se čtenářům	
K článku „Vlastní názor“ ve Skautingu č. 2	
Ad Ortel (Skauting 1/93)	
Milý Jendo Potůčku	
Víme PROČ?	
Děk a uznání časopisu Skauting	
Z mezinárodního skautingu	21
Odznak mezinárodního přátelství	
Evropské a světové jamboree	
Navigamus	
Intercamp '94	
Nové knihy	22
Staré pověsti skautské	
Občasník FONS	
Otevíráme archívy	22
Spolupráce dívčího a chlapeckého náčelnictva	23
Zprávy	23

Fotografie na obálce: jsou z fotosoutěže Skauta – Junáka a Skautingu
Mirek Hopfinger (1. strana)
Jaroslav Rössler, Pavel Ličman
a Stanislav Štrár (4. strana)

SKAUTING

měsíčník pro skautskou výchovu

vydává Junácká edice pro Junák a Slovenský Skauting

šéfredaktor a grafická úprava – Michala Rocmanová

redakční rada:

Jozef Boško	Eduard Pachman
Zdeněk Hájek	Jaroslava Pešková
Milan Husák	Tomáš Řehák
Nora Janotová	Vlasta Šebestová
Vladimír Kopřiva	Ondřej Vanke
Iva Macková	Jiří Zachariáš
Michal Neděla	Jiří Zajíc

Adresa redakce:

Skauting, Senovážné náměstí 24, 116 47 Praha 1

Cena výtisku pro předplatitele 9,60 Kč

Předplatné na celý rok včetně poštovního 105,- Kč

Bankovní spojení: ČS Praha 1, č. ú. 5013050-018/0800

Podávání novinových zásilek povoleno Oblastní správou

pošt – Střední Čechy v Praze, č.j. P/Fiš-1865/1992

Zaslané rukopisy, kresby a fotografie se archivují a vracejí se na vyžádání odesílatele.

Uzávěrka 2. čísla byla 20. 9. 93

Termín pro odevzdání příspěvků do 4. čísla: 1. 11. 93

Uzávěrka 3. čísla: 4. 10. 1993

BUDE...

Betlémské světélko

Tuto akci pořádají rakouští skauti na vánoce každým rokem. Asi týden před vánočními svátky zapálí v Betlémě v jeskyni Narození Páně v lampičce světlo, které letecky přepraví do Vidně a odtud po železnici do sousedních států. Tak se mohou této světelné štafety zúčastnit i skauti ve střední Evropě. Stačí jen vzít svíčku nebo petrolejovou lucernu, zapálit ji od betlémského světla ve vlaku a odnést domů.

Na Štědrý den potom může světélko roznášet celý oddíl. A kam?

Například k těm, kteří nebudou moci trávit vánoční svátky doma, v kruhu svých nejbližších: nemocným do nemocnic, lékařům majícím pohotovostní službu, na policii, do dětských domovů, důchodcům...

Skaut je přítelem všech lidí dobré vůle a betlémské světélko je jedním ze způsobů, jak tento bod skautského zákona naplnit. V prosincovém Skautingu se dozvíte, na kterých tratičích a kdy bude možno světélko získat.

Marek Bárta

Světový den proti AIDS

1. prosinec vyhlásila světová zdravotní organizace (WHO) světovým dnem proti AIDS. Ten letošní se bude konat pod heslem „Čas k činu“. Tento den by měl být výzvou k naléhavé akci proti pandemii HIV/AIDS – nejen v tento den, ale každý den v roce. Bez takové akce by se mohl, dle předpovědi WHO, zvýšit počet lidí nakažených virem HIV až na čtyřicet milionů koncem tohoto tisíciletí.

„Čas k činu“ by měl být podle WHO především časem k poskytnutí informací mladým lidem o způsobech a významu ochrany před infekcí HIV. To je oblast, kde skautské hnutí v mnoha zemích hraje již významnou roli. WHO připravuje k tomuto dni také speciální tiskovinu. O informace si můžete psát na adresu:

GLOBAL PROGRAMME ON AIDS – WHO
1211 Geneva 27, Switzerland

Country bál pro R&R a vůdce bude 4. 12. 1994! Bližší informace o něm a o semináři. Místo člověka v přírodě najdete na straně 7. Tamtéž jsou i informace o přednáškových cyklech v Praze a Brně a dalších akcích.

Z REDAKCE...

NOVÉ TELEFONNÍ ČÍSLO DO REDAKCE JE (02) 24 102 268

Na četné dotazy v anketě uveřejňujeme loga, používaná v časopise.

Zprávy Junáka
Vůdcům
Historie
Černá – bílá
Ad – polemika

Zprávy WOSM
Světlučky
Vigilie – zamy
šlení
Přísně tajné
Inzerce

Z WAGGGS
Vlčata
Recenze
Z dopisů
O táborech

Slov. skauting
Ekologie
R&R
Diskuse
Obsah

VÝSLEDKY FOTOSOUTĚŽE

VYHLÁŠENÉ

VE 4. – 5. ČÍSLE

MAGAZÍNU SKAUT – JUNÁK

A V 10. ČÍSLE SKAUTINGU.

Vířata: 1. a 3. ceny nebyly uděleny
2. cena – Most přes rozbourané vody . Jiří Steinbauer, Praha

Skauti a skautky – B: 1. cena – Žabka . Karel Šulc, Krupka

Skauti a skautky – ČB:
1. cena – Družstvo budoucnosti . Hana Königová, Preštice

Skauti a skautky – B:
2. cena – Půlnoční slunce nad táborem. Martin Voltner, Česká Třebová

Skauti a skautky – B:
3. cena – Už nám neutečeš . Lenka Marvanová, Brno

Skauti a skautky – ČB:
2. cena – Lov . Alena Balášová, Sezimovo Ústí
3. cena nebyla udělena

Roveři a rangers – B:
2. cena – Prší ještě? . Petr Kala, Příbor

Roveři a rangers – ČB:
3. cena – Jsme všichni? . Tomáš Votroubek, Bojkovice

Roveři a rangers – ČB: 1. cena nebyla udělena; 2. cena – Patrik Velek, Praha

Roveři a rangers – B:
3. cena – Zpívání na Jamboree . Michal Turek, Louny

Roveři a rangers – B:
1. cena – Na prahu nového dne . Vladimír Liba, Praha *na straně 7*
Činovníci a oldskauti – ČB
1. cena – Více a kudla . Miroslav Hopfinger, Praha *obálka č. 3*
2. cena – Vladimír Vévoda, Vsetín *obaák č. 2*
3. cena – Pav el Ličman, Brno *obálka č. 3*
Činovníci a oldskauti – B
1. cena – Příšla pošta . Jaroslav Rössler, Lovosice
2. cena nebyla udělena
3. cena – Světlušky na Plešivci, Stanislav Štrér, Blovice *obálka č. 3*

RS expedice POLÁRNÍ ZÁŘE 93

Motory hučí, trajekt se lehce pohupuje, do okna kajuty pálí srpnové slunce a až k obzoru se táhne lehce zvlněné moře, až tam, kde před chvílí zmizely švédské břehy. Já začínám vzpomínat na události uplynulých tří týdnů, abych se s vámi podělil o naše zážitky a navnadil vás k obdobným expedicím. Začnu tedy od začátku.

Začátky

Nápad zorganizovat RS expedici do Skandinávie se zrodil v hlavě Dazulové již před rokem. Do Silvestra se mu podařilo sehnat dostatek zájemců a o Zimních roverských hrátkách ve Vsetíně začaly první reálné přípravy. Rozdělily se úkoly a funkce a začaly se shánět informace, kontakty, autobus, vymýšlela se trasa. Každé město mělo na starost určitou přípravu. Most – zajistit autobus a hry do něj. Brno zajistilo vodácké vybavení. Roudnice trasu expedice. Středisko všeho bylo ve Vsetíně. Jednotlivé skupiny se mezi sebou vlastně ani neznaly. Jedinou možností, jak se trochu poznat, bylo dvoudenní setkání v Jeseníkách.

Celé organizování probíhalo nad poměry hladce, pouze s autobusem byly ke konci značné problémy, které vyvrcholily tím, že místo Karosou s vlekem jsme jeli pro nás zbytečně luxusní Oasou.

První dny a Švédské jamboree

Minuli jsme Berlín, v Sassnitz jsme se nalodili za několikametrových vln na trajekt.

Po celním odbavení jsme začali polykat kilometry ve Švédsku. První zastávka byla ve starobylém, univerzitním městě Lundu, kde je nejkrásnější románská katedrála na Severu. Z Lundu jsme vyrazili na Karlsberg. Naším cílem bylo švédské národní jamboree, kterého se účastní skauti z celého světa. Najít tábořiště pro 16 000 lidí nebyl problém, a tak jsme již dopoledne postavili náš tábor v rohu obrovské louky. Večer jsme strávili společně s německými a italskými skauty. Jazykové bariéry jsme překonávali pomocí jednoduchých písní, hříček a tanců.

Polární noc nebo den?

Slunko tu zapadá okolo 23 hodin a vychází okolo 1 hod, úplná noční tma tu vlastně teď není. To je špička, originál v tom se prostě nedá spát. A když usnete zmožení, ve 2 hodiny v noci vás vyhostí z autobusu do terénu. Rozlepit očka. Rozhodit stan. Bažina je téměř všude, tak měkká jak mech není ani vodová postel (doufáme, že nám alespoň toto někdo závidí).

Voda

U jezera v národním parku Pieljekaise, jsme poprvé vybalili naši expediční flotilu sestávající z Matyldy, dvou raftingových člunů a dvou Pálav a s čluny na zádech vyrazili proti proudu jezerního přítoku. Z počátku to vypadalo na volej, leč první kaskády a následující vodopád nás vyvedly z omylu. Na konec jsme se rozhodli zkusit jet několikasetmetrový úsek mezi vodopádem a kaskádou, a to pouze na Matyldě.

Nikdy bych nevěřil, že Matyldu lze obrátit dnem vzhůru, leč naši posádce se to za výrazného přispění dravého proudu podařilo. Nikdo se sice neutopil, ale měli dost. Přesto se nakonec rozhodli pokračovat, i když jen v pěti. Další plavba probíhala celkem klidně. Potom přišla pěkná žumpa a 60 % posádky opustilo nedobrovolně loď podruhé. Pak už toho nechali a vodní hrátky pokračovaly na klidné jezerní hladině.

Polární kruh

Dne 1. srpna ráno jsme se za neustávajícího deště sbalili a nalodili do autobusu s nadějí, že konečně překročíme polární kruh.

Po krátké jízdě jsme jej skutečně přejeli. A málem jsme to ani nezpозorovali. Pravda, informační tabule a čára na silnici nebyly to, co si mnozí z nás představovali, ale i tak to byla příležitost pro společné

dokumentární foto. Počasí bylo, snad vcelku symbolicky, pochmurné, a tak na deštěm zamířených fotkách vypadáme v expedičních tričkách s krátkým rukávem poněkud prokřehle.

V tajze

Potom jsme překročili hranici Norska a na další 3 dny jsme se rozdělili do skupin a odešli do hor. Chodili jsme po hřebenu hor a sledovali v dálce sněhové čapky kopců a kochali se krásou modrých ples.

Naše skupina vyrazila k vrcholu ze základního tábora na večerní vycházku, při které jsme doplátili na fakt, že při polárním dni za polárním kruhem a navíc v horách se nestmívá téměř vůbec. A tak začala cesta poznání, na které jsme spatřili ohromné stádo sobů, čítající asi 300 kusů, vystoupili do sedla Sauly věčně ukryté v mracích, a při které jsme zjistili, že všechny hřebeny tohoto pohorí si jsou

podobné jako vejce vejci, a že za každým kopcem je nejméně deset stejných jezer a jezer, což znamená, že najít cestu zpátky se zdá nemožné. Nakonec nás zachránil teleobjektiv a zářivá barva jednoho stanu. Po šestihodinové vycházce na dobrou noc jsme v jednu hodinu ráno stanuli zpátky v táboře.

Další den se před námi vynořila pravá severská tajga, která nám skrývala mnohá překvapení.

Prvním z nich byla ledovcová bystřina, kterou jsme byli nuceni přebrodit. Opět jsme se přesvědčili, že říční kameny jsou velmi kluzké, a že s batohem na zádech se rovnováha udržuje špatně. Nekonečné plížení neprostopupným hvozdem přineslo mimo jiné i poznatek, že severské komáry nezastaví ani vítr, ani déšť, ani zima, ani sníh, ani nadmořská výška. Po úmorné cestě jsme se s drobnými ztrátami dostali na místo, kam byl naplánován sraz.

Trollové

Z Trondheimu jsme vyrazili na Romsdal, což je čarokrásné a rozmanité pohorí. My jsme projížděli údolím jehož kolmé stěny se tyčily až do šestnáctisetmetrové výše nad naše hlavy.

Z toho údolí vede tzv. Zlatá cesta Trollů, což je asi dvanáct kilometrů dlouhá silnice, připlácnutá ke skále, se spoustou zatáček, do kterých musel náš autobus nacouávat, a tak se zadní část autobusu občas ocitla nad propastí. Z vrcholu byl překrásný výhled do údolí na spoustu vodopádů a vodopádků padajících těsně kolem silnice až na dno, kde vytvářely nádhernou duhu.

To, že Norsko je královstvím, ví asi každý z vás, ale to, že Norské hory jsou královstvím trollů, ví jen málokdo. Trollové jsou jedním z hlavních symbolů Norska a hlavním prodejním suvenýrem. Můžete zakoupit trolly všech velikostí. Od několika centimetrů až po několik metrů. Na několika místech Norska jsou k spatření sochy trollů velikosti domu. Proto nikdo z nás neví, jaká je jejich pravá velikost a podoba. My osobně se domníváme, že trollové jsou něco mezi trpaslíky a blanickými rytíři. Ale jestli vyletou až bude Norsku nejhůř, to nevíme.

I zájemci o lyžování si mohli užít tohoto zimního sportu. Sjezdovka byla pěkná, vleky dráhy. Přesto se lyžovalo. Užili jsme si i vodu. Jeli jsme Ottu.

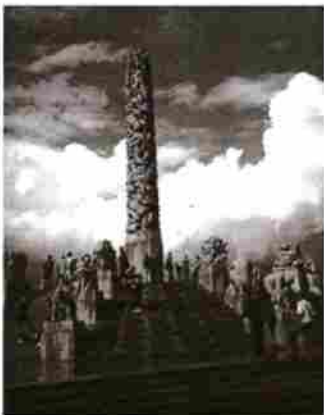

Zase v civilizaci

Autobus částečně připomíná cikánské ležení, řidiči peskují, že díky nám je spína zažraná. Ach ouvej.

Nesmíme ještě zapomenout Lillehammer, né že bych se netěšila až ukážou v TV město zimních olympijských her a já frajersky řeknu „Sem tam byla“.

Také jsme měli možnost poznat Oslo a jeho krásy. Podívali jsme se do tří muzeí: muzeum Kon-Tiki, Fram museum (Fram, loď na které se plavil Amundsen na jižní pól) a Vikingskipenes hus (pozůstatky Vikingů). Dále jsme se byli podívat v parku sochaře Gustava Vigelanda – Vigelandsanlegget je strom života, sloup, který tvoří 121 propletených postav bojících o světlo. Okolo něj je 36 skupin, zobrazujících fáze života.

Domů

Teď už nás čekala pouze cesta domů. Najednou se nikomu nechtělo, každý pocítil touhu vrátit se na sever. Za ty 3 týdny jsme se poznali a nechtělo se nám rozcházet. Každého objal zvláštní smutek. 14. 8. v sobotu jsme opustili Švédsko, přejeli Německo a stanuli opět na rodné půdě. Loučení nemělo konce...

Škoda, že čas prchá, mrcha a tak teď sedím dřevěný nohy z autobusu a za pár hodin nás čeká takové „tak jak ses měla ty naše holčičko, máš určitě hlad vid' a nebyla vám zima?“ Neboj mami. Jen už abychom byli zas někde pohromadě, třeba na country báli v Praze okolo Mikuláše nad videozáznamem cesty sentimentálně vzpomínat.

Montáž ze vzpomínek
Zdenkyho, Ygora, Lindy a Sirký

Nedávej se do skupinky s ogarami, všechno ti sežerou

Každá čtyřčlenná skupina si nakoupila vlastní potraviny a zajistila vše potřebné. ...jo a mohl by se vzít cezák. A taky nemáme hrnce. Jo a Kemilku, co je s tím

olejem? Doufám, že ho máš. „Klid, mám – zbytečnost.“

Takovým nějakým způsobem probíhaly naše přípravy na expedici. Mě a Fantomase samozřejmě zajímalo, co vše už je nakoupeno a co ještě vzít, takže ledový klid zbylých dvou jedinců naší skupinky nás znepokojoval. Při představě, že budeme vařit jen v jednom kotlíku a v esušech a že nám určitě nebude stačit vybavení, jsme byly trochu nervozní.

Vrchol byl na švédském jamboree. Vařily jsme krupici. S Kemilkem a Mišou jsme byly dohodnuté, že my budeme vařit a oni budou umývat. Krupice se nám ale „trošku“ připálila. Odmítl ji jíst. Při umývání taky protestovali. A nakonec přišli s tím, že umývat budeme my a oni budou vařit. Vydrželi to tak několik dní a musím uznat, že vařili celkem dobře. Nesrovnalosti s množstvím jídla, které se sní, jsme řešili citátem Fantomasovy babičky „nedávej se do skupinky s ogarami, všechno ti sežerou“. Kluci to opláceli podobným citátem „dědeček říkal...“. Společně jsme se tomu zasmáli a bylo zase fajn.

„Tož tady máte tu polévku. Jestli máte ještě hlad, tak si něco uvařte.“

„Tak to dorazíme, ne?“

Polévka, krupice, špagety, pudink, chleba s marmeládou – prostě, když má večere míň jak tři chody, není to večere. Někteří, např. kluci z Letovic nechápali, kde bereme tolik jídla. My taky ne. Byli z toho tak zmatení, že dělali večeri na dvě části, aby měli dva chody.

V posledních dnech jsme si mysleli, že nám jídlo nebude stačit. Opět jsme se mylili. Kromě vloček nám toho zbylo celkem dost. Dopřávali jsme si malou žranici... dojíždali jsme všechny zbytky jídla, které jsme ještě měli. Začalo to krupicí, pak polévka, čočka se sójovým masem, pudink, bramboráky. Večer jsme byli tak zmoženi po tom jídle, že jsme ani nemohli spát

Hašlerka

Výstup na Babylon

Kolem nás jsou nádherné hory. Kterou pokofíme? Ani se dlouho nerozmýšlíme a vybíráme si jednu, kterou Honzík nazve Babylon. Vzdálenost si tupujeme tak na 15 km a počítáme, že návrat bude mezi 17 – 19 hod. Podle toho taky bereme jídlo. Počítáme jenom s jednou svačinkou.

Přes kopce, údolí a kolem mnoha jezer. Po několika hodinách chůze zjišťujeme, že to 15 km nebude, ale přece to nevzdáme!

Narážíme na cestu. Proti nám jede auto. Miško ho zkušně zastavuje. „Sprechen Sie Deutsch?“ Když ale paní v autě naznačí, že se miní bavit pouze anglicky, Miško ustupuje. Zachraňuje nás Linda, která angličtinu ovládá. Dovídáme se, že hora se jmenuje Saulo (1768 m) a je hraníční horou mezi Norskem a Švédskem. Když jí říkáme, že máme v úmyslu horu pokorit, řekne jen „Óóh, long way“ a nastupuje do auta. Potkáváme dva rybáře. Opět se vyptáváme na cestu k hoře. Kde máme mačky a cepiny? Hora jde totiž zdolat jen po ledovci a za pomoci těchto pomůcek.

K hoře to jsou prý ještě 4 km. Po dietní svačině pokračujeme v cestě. V nohách začínáme cítit újeté kilometry. Nevím, na co myslí ostatní, ale já myslím na spáček a teplo v něm. Měl jsem toho dost.

Začíná se pomalu stmívat. Naštěstí tady na severu nenastává úplná tma. Usínáme za chůze a jdeme jako stroje snad ještě 10 km. Konečně docházíme pod horu. Potkáváme Dazulovu skupinu. Jíří se diví, co tam děláme. A když zjistí, že máme tábor asi 25 km daleko, má nás za blázný. Zjišťujeme, že horu nezdoláme. Začíná pršet. Jsme tak vyhladovělí, že s chutí pojídáme kůru z pomeranče, který jsme ještě našli.

Na tábořiště docházíme totálně zničení, odrovnaní, hladoví, ale nevýslovně šťastní druhý den ráno v 7 hod. Ušli jsme asi 70 km.

Už jen pro tohle mělo smysl jet. Byla to prima akce. *Novinář*

Okamžiky

Za okny je už netopýří čas. Zvedá se vítr, aby odehnal poslední zbytky uschlého léta. Nebe se tentokrát netopýří hvězdami, jako mnoho jiných dnů. Nejspíše přijde k ránu déšť. Jako tam...

Na ty fotky už pomalu sedá prach. Jede-

náct těžce propocených serpentin Cesty trollů, kde se náš apartní autobus stal další, však nevídanou atrakcí pro ostatní z pětky Trojky – Hanýska, Koliho, Zbyřu, mne a Daloša, za níž se krčí to nádherné údolí s desívkami stoosmdesátitupňovými zátáčkami šplhajícími několik set metrů do horského sedla s nábl restaurací – je tu i pár stanů mezi něž připevňují vlaječku, která se bude třepotat do rána v mrazivém vzduchu, kousiček od ledovcového jezera masivu Jutunheim, a ta spousta lidiček z malého státu uprostřed Evropy, mhoučící oči před Norským sluníčkem.

Pár fotek. Pár okamžiků. Časem vyblednou, na fotografickém papíře i v myslí, ale to je už součást cest. Založí se jinými, čerstvějšími, zajímavějšími. Zatím jsou na povrchu. Mluví o lidské snad zvědavosti zhlédnout daleký kraj, dávají ožít vzpomínkám.

Na klidnou hladinu Baltického moře, šero švédských chrámů, teplé deště, po kterých vyrůstají pání hříby, tábořiště pro

patnáct tisíc skautských srdcí (s prima bicykly) a prima italským večerem, nabýskané přilbice stokholmského paláce, čarokrásné západky sluníčka nad nehybnými vodami jezer, tundru se stohlavými stády sobů a se stovkami jejich shozů, fjordy, zelené středy země – trávy, čisté chodníky, laciné banány a drahou zmrzlinu, nájezdy pro vozičkáře, dusno v autobuse, bílé noci, ranní spěch, mraky borůvek, komárů, šlápoty ve sněhu, zářevající se popruhy, propocená záda, mokré boty, dobroty kamarádů, cvakání aparátů, rybičky v Kon-Tiky, ale i na podivně zelenou ledovcovou vodu, studeně studené vlny a vlnky, obětavého palubního doktora Pada, snaživého navigátora Lubora, kulhající virtuózku lvců, pana inženýra, pana učitele či pana RN doktora, prostě na tu smetánku, která si to nakonec slízla, střapatého Honzika a na nepoprvého Aliho, kterým jsem lehkomyšlně světlil svůj život na Matyldě, na Píšťalku, protože je prostě fajn, na všechny a všechno a ještě na Dazula, to lepidlo s vůní daleké a dobrodružství, co táhne, chytne, stmeluje a nepustí, vzpomínám jako ostatní, se kterými jsem byl na jedné palubě, jedl chléb, pil jednu vodu, cpal se i užíboval z jedné misky, píš pro ně další kapitolu, k září, jež byla nejjasnější na docela malém ostrově přátelství.

Michálek

Foto Jiří – Dick, Pad, Hanýsek

Poděkování sponzorům: PF ART (Brno), DM-FINANZKONTOR VSETÍN s. r. o., PF (Brno), BONIT I. t. d. (Brno), DRŮBEŽÁŘSKÉ ZÁVODY (Velké Pavlovice), NADACE FONS (Vsetín), PEKÁRNA U MOSTU (Vsetín)

ROK RODINY

Valné shromáždění OSN vyhlásilo rok 1994 za Mezinárodní rok rodiny. Podtitulek výzvy zní: Vytváření nejmenší demokracie v srdci společnosti. Vládním i nevládním organizacím se doporučuje rozvíjet praktické aktivity, zaměřené k upevňování rodinných vztahů. Dnešní rodiny potřebují co nejširší pomoc i ochranu, aby mohly plnit své základní funkce. Mnohé zásady byly již dříve zakotveny v řadě mezinárodních úmluv (Mezinárodní konvence o lidských právech, Charta práv dítěte, Deklarace o sociálním pokroku a vývoji, Konvence o vyloučení všech forem diskriminace žen aj.). Dnes se usílí zaměřuje na zajištění i podporu práv a svobod všech osob – dospělých i dětí – při respektování jejich postavení uvnitř rodin. Programy by se měly zaměřit na rozvíjení tvůrčích sil v rodinách a na posilování sebedůvěry i vzájemné opory jejich členů. Dalším cílem je odstraňovat negativní jevy i chybné formy chování v rodinách (zanedbávání až týrání dětí, uvolňování rodinných svazků, chudoba, drogy aj.).

OSN se obrací v první řadě na nevládní organizace s žádostí aby se zamýšlely nad formulací svých programů i na jejich praktickém uskutečňování. Nemělo by se jednat jen o jednorázové akce, ale o dlouhodobé a záměrné usilování. **Jak na tuto naléhavou výzvu odpovíme?** Soudím, že máme několik možností:

a) Vědomé usilování o stálou **spolupráci s rodinami našich dětí**. Nemůžeme nahrazovat rodinu, ale můžeme hledat cesty, jak společně vést děti, jak alespoň trochu ulehčit mnohdy obtížné situaci rodin a jak naopak vyžadovat od rodičů rozumnou podporu. Neexistuje jediný návod, jak postupovat, ale bez spolupráce s rodiči nebude naše snažení úplné. Získat při tom může jak oddíl, tak i rodina, ale v první řadě děti.

b) Činovníci – a to hlavně mladší – musí **uvážovat o vlastních rodinách** – ať již založených či teprve plánovaných. Dětem je třeba být vzorem nejen dovednostmi či jednáním v oddíle, ale také vlastním životem rodinným. Je mnohdy obtížné skloubit požadavky a potřeby rodiny, oddílu i práce. Právě proto se zamysleme nad sladěním našich činností a ptejte se, zda pro jedno nezanedbáváme druhé, případně, co je v dané chvíli rozhodující.

c) Na mnoha místech sledujeme pokusy o vytvoření **rodinného skautingu**. Vytváří se neformální, přátelské skupiny rodičů a jejich předškolních dětí. Hledíme pro ně v příštím roce program! Nejde jen o rannou výchovu dětí – k tomu najdeme mnohé příručky – ale o osobní rozvoj mladých párů, které si v manželství postupně vytvářejí svůj životní styl, osvojují si rodičovské role a upravují své vzájemné vztahy v každodenních starostech.

d) **Výchova k rodinnému životu**. Toto téma jsme často zanedbávali. Vidíme ko-

lem sebe vyrůstat biologicky velmi brzy dozrávající děvčata a chlapce, kteří však zhušta jsou bezradní ve svých vztazích. Snadno podléhají vlivu ulice, nevhodných part či například, šířeným nezodpovědně masmédií. Kdo pozná dobré rodinné vztahy, prožije dětství v pohodě a v kruhu dobrých kamarádů, s kterými si rozumí, má mnohem větší naději, že se jednou šťastně zamiluje a vytvoří pevnou rodinu. K tomu můžeme vhodnou výchovou přispívat v nezanedbatelné míře.

e) Snad ještě jeden podnět: Pokusili jsme se na tábořech pomáhat alespoň malému počtu dětí z bývalé Jugoslávie; většina z nich žije u nás v neúplných rodinách. Kdekoliv najdeme příležitost, pokračujeme v této činnosti! Nezapomínejme ani, že existuje mnoho domovů, ve kterých **žijí děti bez rodin**. Každá pomoc, vlídné slovo i pohledání, kterým alespoň malou částí nahradíme rodinu, je velkým činem.

Jistě se najdou i jiné formy, jak přispět k Mezinárodnímu roku rodiny. Bude užitečné náměty shromažďovat v našem časopise a psát o nich. Nejsme povoláni k tomu, abychom zásadně změnili rozháraný život mnohých rodin, kterým v první řadě trpí děti. Ale přece: i sebemenší pomoc několika rodinám a posilování našich vlastních rodin je pozitivním vkladem pro budoucnost a zároveň i skautskou odpovědí na naléhavou mezinárodní výzvu.

Václav Břicháček

Na prahu nového dne, Vladimír Liba, Praha – vítězný snímek fotosoutěže Skauta – Junáka (kategorie 3B – roveři, barva)

Druhý **COUNTRY BÁL** pro rovery a rangers, vůdce a vůdkyně

se koná 4. prosince 1993 od 19⁰⁰ do 02⁰⁰ hodin v sále Domovina, Na Manínách 32, Praha 7. Nezapomeňte na stylové oblečení! Příspěvky do programu (hudební vystoupení, předtančení, lasování, soutěže apod.) vítány, ozvěte se, prosím, předem!

Chcete se seznámit s pozoruhodným zamyšlením přírodovědce a křesťanského filosofa Pierre Teilhard de Chardina nad smyslem evoluce a nad naším místem v přírodě? Chcete společně přemýšlet o tom, jakou výzvou jsou pro nás dnešní ekologické problémy, a jací bychom se měli snažit být jakožto občané světovéku? A pro drsné povahy: jak přežít v drsné přírodě?

Pak si nenechte ujít přednášky Jana Sokola, Václava Bricháčka a Jaroslava Pavlíčka na seminářích, definitivně nazvaném

MÍSTO ČLOVĚKA V PŘÍRODĚ,

který je součástí víkendu pro R&R. Začátek semináře je v sobotu 4. 12. v 9 hodin v posluchárně kliniky na Albertově.

Co Vás čeká v neděli, je zatím tajemství, které se dozvíte až v sobotu. Nezapomeňte, že stejně jako vloni je pro účastníky semináře připravena sleva na vstupné Country bálu.

Káča a Ondra

Nenechte si ujít příležitost!

V Brně se od října rozběhl cyklus přednášek, rozhovorů, besed, diskusí a seminářů na témata v našem dnešním životě dosti ožehavá (vztah ke společnosti, mezilidské vztahy, duchovní dimenze života, příroda, ekologie, kultura, astronomie, etika, filosofie...)

Všichni zájemci jsou zváni každý první čtvrtek v měsíci v 18¹⁵ hodin. Sraz je před hlavní branou Vysoké školy veterinární [tramvaj č. 1, 6, 7, 18 směr kr. Pole, Řečkovice. Opozdilci se snad doptají na vrátnici. Neváhejte a přijďte. Zvou Yeštěrka, Alice, Dahinda, Igor, Chechtal

Dovolujeme si vás pozvat na **ROVERSKÝ DÝCHÁNEK** (budeme na sebe dýchat).

Kdy? Každou středu od začátku listopadu se otevírají klubové dveře s možností popovídat si, poznat se, něco se dozvědět...Přijít lze kdykoliv, když čas a nálada dovolí.

Místem srazu je stanice metra Hradčanská, v zaskleném kruhu, vždy v 19⁴⁵ hodin.

Přesný program vyplyne ze zájmu účastníků dýchánků, nejméně jednou v měsíci však bude pevně stanoven. A tak již 24. listopadu se můžete těšit na promítnutí snímku o roverské službě s názvem "Otec vyhoštěných". Pozor, promítání se koná u Saleziánů a sraz je tentokrát

v 19.45 na stanici Metra Nádraží Holešovice, u dozorčího na nástupišti.

Těší se na Vás

redakční skupina časopisu FONS

VÝZVA K ČINNOSTI R&R SI PŘEČTĚTE V JH V TOMTO ČÍSLE!

Všichni zájemci z řad R&R i skauti jsou srdečně zváni na 6. ročník Honby za Golem, která se uskuteční 19. – 21. listopadu 1993.

Co s sebou? – spacák, baret či rádiouku, 3 zavírací špendlíky, diapositivy z vašich zajímavých cest, hudební nástroj, plán Prahy, 45 Kč

Ubytování zajištěno. Strava bude zajištěna v sobotu. V pátek a v neděli se stravuje každý ze svých zásob.

Přihlášky zasílejte na adresu

Milan Dušek, Skálava 11

181 00 Praha 8 – Čimice

A nezapomeňte uvést jméno, věk a adresu. Na vaši účast se těší pořadající 49. roverský kmen a přátelé.

Pro ty, co to nestihnou: sraz je 19. 11. od 16⁰⁰ do 21⁰⁰ na Václavském náměstí pod koněm sv. Václava.

II. zimní setkání rangers a roverů v Měsíčním údolí 94

Tak už tu máme opět podzim a tudíž lze snadno vydedukovat, že brzy přijde čas

ledu a sněhu a s ním také jedna super akce. Že nevíte o co jde? No přece... ale víte co, přijďte od 28. 1. do 31. 1. 1994 do Měsíčního údolí a uvidíte.

Na vaši účast se těší družina rangers a RK Diné

P.S. Ještě několik seriózních organizačních informací:

1. Do konce prosince bezpodmínečně pošlete přihlášky!
2. Poplatek (strava, startovné, ceny...) 80 Kč zaplatíte až na místě!
3. Přihláška musí obsahovat: počet účastníků (závazně), čas příjezdu a předpokládaný odjezd) orientačně, kontaktní adresu (telefon).
4. Něco o programu: pátek – příjezd + volný program; sobota – hra; neděle – soutěže jednotlivců, které vám řeknou něco o sobě (nebo taky ne); pondělí – odjezd.
5. Něco o jídle: pátek – večeře; sobota, neděle – oběd + večeře + čaj; ostatní z vlastních zdrojů.
6. Jak se dostat do Měsíčního údolí? – předně přijedeš do Vlašimi, odtud se vydáš po modré turistické značce a na údolí musíš narazit (jinak můžeš taky jít po proudu Blanice a dojeďš tamtéž).
7. Přihlášky a dotazy adresujte:

Sáhib – Karel Machotka
Mánesova 877 258 01 Vlašim
Tel. 0303/43584

Dnes potřeší se budeme zamýšlet nad skautským zákonem. Na stromech si přiblížíme třetí bod.

3. Skaut je prospěšný a pomáhá jiným
Co myslíš, je takový i strom? Co prospěšnosti se ukrývá v jeho holé existenci? Všimni si, kolika živočichům je pohodlným domovem od droboučké larvy až po ptáčí hnízda v koruně. Kolika unaveným poutníkům nabízí stín v poledním žáru pod svou rozložitou korunou a kolik se jich tu ukrylo před přiválky deště!

Naši pohanští předkové přinášeli pod stromy oběti duchům přírody, křesťanská zbožnost je ozdobila kříži a obrázky. I to je důkaz zdání stromů za jejich prospěšnost.

Strom pomáhá světu až do úplného vyčerpání svých sil. Ještě hřejivý plamen ohně ze dřeva padlého stromu je tichým důkazem o jeho prospěšnosti a pomoci. A z dřevěného popele jednou poroste nový život.

Tak vidíš – prospěšnost stromu je dokonce v mnoha pohledech pro člověka nedostupná. Ale můžeme se jí aspoň přiblížit.

Jak, to Ti napovídají předchozí věty. A už Ti víc nepovím, raději zkus sám přemýšlet o své prospěšnosti a o své pomoci ostatním lidem ve svém okolí. Jsi už tak užitečný, jako strom, který ochotně shazuje ovoce dobrým i zlým, majitelům i zlodějům a raduje se přitom ze své prospěšnosti?

Tomu se říká nezištná láska. A on dá svou větev a své plody i násilníkovi, který přišel a zranil ho. Tomu se říká obětavá láska. Zkus se učit.

*Z brožurky Petra Hájky
Čtení pro naše rovery a činovníky*

Výpravy do přírody II.

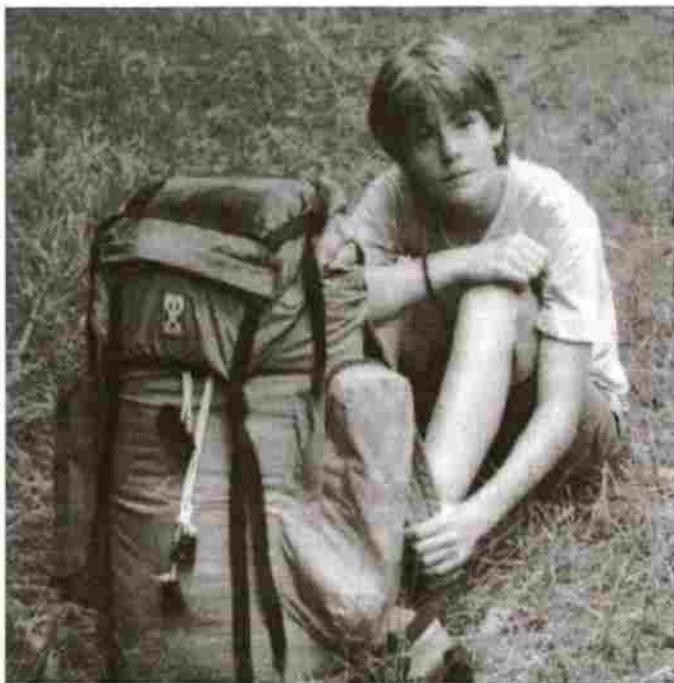
Chceme-li poznat naši krásnou přírodu, musíme na to používat svoje vlastní nohy. Jen tak můžeme navštívit místa, která jsou jinak jen zřídka navštěvovaná, a zpomalit nebo se zastavit na místech, která nás zaujmou svou krásou a jedinečností.

Co musíme udělat, když chceme jít na výlet s určitým cílem? Nejprve si uděláme podrobný plán výletu, určíme cíl, kterého chceme dosáhnout a nezapomeneme stanovit čas odchodu a návratu. Doporučíme vhodnou výzbroj a výstroj a domluvíme se na stravě – zda každý sám, či budeme vařit společně. V druhém případě je nezbytné určit, kdo které potraviny zajistí. Členům odělu je dobré tyto pokyny raději dvakrát zopakovat a věnujeme i dostatek času na zodpovězení všech dotazů, i když se třeba některé budou opakovat.

Nikdo se nestane skutečným skautem a skautkou, když bude chodit na výlety jen za pěkného, slunečného počasí. Pokud na výletě nezažijeme náporu větru, jarní deštíky, letní horka a bouřky, sychravý podzim a mrazivou zimu, nemůžeme se nazývat skutečnými skauty či skautkami. Skauti se musí dokázat prorážet ostružinami a trním, musí umět čelit náhlým a nečekaným lijáčkům, překonávat výškové rozdíly a vzdorovat vrtolům počasí v kterémkoliv roční době. To vše musí každý z nás prožít a věřit, že když vše překonáme, po čase na to budeme vzpomínat v dobrém. Proč? Protože jsme se těžkostem postavili čelem a překonali jsme je! Vlastní silou a vlastním umem.

Výlet, při kterém nás čeká větší dávka kilometrů může být zábavou, ale také utrpením. Záleží i na tom, jak se postaráme například o své nohy. Základem jsou **dobře padnoucí boty** a správná velikost ponožek. Velké ponožky se budou v botě krčit a dřít nohu, naopak malé budou nepřijemně stahovat prsty. Na delší výpravu je dobré přibalit do toky rezervní ponožky. Boty by měly mít dobrou a silnou podrážku, zatímco vrchní kůže by měla být měkká. Musí dobře sedět na noze. Ne všechny boty, které jsou na první pohled pěkné, jsou vhodné i pro turistiku. Nejvhodnější jsou kotníkové nebo vysoké šněrovací boty, zatímco sandály a polobotky jsou zcela nevhodné.

Velkou pozornost věnujeme **oděněním a puchýřům** na nohách hned od jejich objevení. Zastavme, vyjizme se a posti-

žené bolavé místo hned přelepme leukoplasty bez polštářku. Zamezíme tím vzniku větších a bolestivějších puchýřů.

Čas, který na výlet potřebujeme, je ohraničen svítáním a stmíváním. Někteří dobře vycvičení jedinci jsou schopni absolvovat za tuto dobu až 80 km. To jsou ale extrémní. My musíme trasu přizpůsobit věku a trénovanosti svých světců. Při pochodu zachovávejme stejný krok – ani rychlý, ani pomalý. Za hodinu je optimální ujit vzdálenost 4,5 až 5 km. Při tomto tempu jsme schopni si i velmi dobře všimnout okolí.

Při přípravě výletu si musíme uvědomit, že se z něj musíme i vrátit. To znamená, že již v přípravné fázi výletu musíme počítat i se **zpáteční cestou**. Ta většinou trvá déle, neboť již působí únava. Počítáme s tím, že chůze do vrchu, špatná cesta napříč lesem rychlost zpomalují. S tím je třeba bezpodmínečně počítat. Rada na závěr – vždy řekněme, kam přesně jdeme a hodinu předpokládaného návratu.

*Z dopisu br. Ing. I. Janoty – lla, plného praktických rad a zkušeností, upraveno
Foto Lidmila Jiroušová*

Vůdcův zápisník (1.)

Skautský vůdce či vůdkyně nemůže mít všechno stále v hlavě. Vědomosti, poznatky a zkušenosti je dobré si zaznamenat, abychom se k nim mohli kdykoliv vrátit, aby kdykoliv mohly znovu posloužit – nejen nám, ale i našim nástupcům. Kolikrát jsme sami ve svých začátcích tápali, kolikrát jsme kloupyli či kolikrát jsme znovu objevovali již dávno objevené jen proto, že jsme podobný zápisník neměli. Nehledě na to, že písmo a papír byly vynalezeny mimo jiné proto, abychom poznání pravdy sdělovali druhým.

Nelze stanovit předpis, jaký musí zápisník vůdce či vůdkyně být, to záleží na každém jednotlivci, jaký způsob zvolí. Můžeme pouze uvést náměty, nezávazné příklady. Trvat bychom měli na tom, aby si vůdcové a vůdkyně zápisníky vedli. Následující příklad, jak by takový zápisník měl vypadat, je z knihy bratra Václava Břicháčka Skautský oddíl I.

Formát nerozhoduje, ale nejvhodnější je kroužkový záznamník A5, do kterého lze vkládat listy a z něhož je možné listy i vyjmout.

Co by mělo být obsahem vůdcovského zápisníku? Uvedeme nezávazný příklad. Každý vůdce by měl vytvořit svůj vlastní způsob záznamu, který mu nejlépe vyhovuje.

Na prvních několika listech jsou **celkové údaje o oddílu; seznam členů**, adresy s telefonem, rodné číslo, čísla průkazů (skautského, u starších i občanského). Seznam a složení družin.

Záznamy o zdravotním stavu jednotlivců (náchylnost k nemocem, alergie, dlouhodobě brané léky, přecitlivělost na některé látky a léky, srdeční vady, problémy s páteří apod.).

Záznamy o rodičích skautů (především jejich profese a znalosti; někdy jich využijeme ve prospěch oddílu).

Tabulka pro záznamy o docházce na oddílové, případně i družinové podniky.

Důležité adresy (čínovníci střediska, okresu, ústředí, autodoprava atd.).

V další části zápisníku máme **rámcový plán oddílové činnosti** na celý rok. Za ním podrobně rozepsaný program pro jednotlivé měsíce s poznámkami o uskutečněných akcích.

Následující stránky jsou věnovány popisu jednotlivých oddílových podniků, schůzek a besed v klubovně, výletů, oddílových rad apod. Jaký byl program, co se uskutečnilo, proč došlo k některým změnám v plánovaném programu, co se zdařilo, s čím jsme neuspěli a proč. Právě to je důležité, abychom pochopili důvody úspěchů i nezdárů. Někdy na otázku, proč se něco nepodařilo, nenajdeme odpověď hned, ale až po nějakém čase, z dostatečného odstupu. Jiný zůstane otázka nezodpovězená nebo odpověď nebude jednoznačná.

Užitečné jsou i různé poznámky technické a organizační. Na co se zapomnělo při výkladu hry, kde je vhodný terén pro určitý druh programu. Za čas tak shráždíme neocenitelnou sumu zkušeností a při jejich studiu si uvědomíme, jaké chyby často děláme, lépe přizpůsobíme plánovaný program místům, kam se s oddílem chystáme. V zápisníku fixujeme poznatky, které by nám jinak dávno vypadly z paměti anebo bychom je měli zkrešlené.

A nyní to hlavní. Každý člen oddílu by měl mít v zápisníku vyhrazený aspoň jeden list. Sem zapisujeme pozorování, obsah rozhovorů i různé události a zkušenosti. Ale pozor, není to třídní kniha, do které se zaznamenávají jen přestupky. Všimeme si co nejvíce pozitivních činů, úspěchů, drobných radostí. Zápisy by měly být úsporné, ale natolik podrobné, abychom z nich i po delší době vyčetli jejich pravý smysl. Kdybychom zapsali jen heslo, za pár měsíců nebudeme vědět, co znamená. Vždy oddílově popis toho, co jsme viděli na vlastní oči, od zpráv převzatých od jiných a od pokusů o vysvětlení (proč byl někdo neúspěšný při velké hře, proč se asi tenkrát tolik snažil, aby vynikl nad ostatní atp.). Do vůdcovského zápisníku si také poznamenáváme, co by bylo dobré udělat – například přeradit Robina do jiné družiny, protože se s tou svou nemůže shodnout, podporovat jeho kreslířské schopnosti, přimět ho, aby víc četl nebo aby vůbec začal číst.

Při psaní záznamů dáváme pozor na sympatie k některým děvčátům a chlapcům, na vlastní náladu (po zdražlém výletu vidíme budoucnost i přítomnost oddílu

růžově) i na pouhé dohady (nebojme se užívat slova asi, možná, snad).

Tyto řádky se třeba zdají školometské nebo připomínají zápisy ze schůzí. Najde však o zápisy, ale o metodu tvůrčí výchovatelské práce. Každá metoda je v něčem nedokonalá, může být formální, ale někdy přispěje rozhodujícím způsobem k úspěchu v práci. Znovu a znovu si musíme připomínat, že dobrá výchova není možná bez ujasnění cílů a bez znalosti těch, které vedeme. Kdo chce do hloubky poznat druhého člověka, musí ho vidět v mnoha situacích a nesmí podlehnout jednotlivým dojmům.

Není tedy rozhodující, jak vůdcovský zápisník vedeme, zda v něm podtrháváme, užíváme barevné tužky – důležité je, abychom takový zápisník vůbec vedli.

Pokračování v příštím čísle

NÁPADY, NÁPADY, NÁPADY...

V minulém čísle Skautingu jsme pod tímto titulem představili jednu ze společných akcí litoměřických Kondorů a pražské Třináctky, dnes je tu další nápad, který tyto dva oddíly společně uskutečnily.

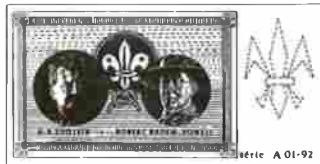
Živé obrazy dle Jára Cimrmana

Fiktivní postava „českého génia“, vynálezce, hudebního skladatele, spisovatele, dramaturga, osobního přítele všech slavných lidí z doby před první světovou válkou, Jára (da) Cimrmana je dostatečně známá a nemusíme se zdržovat jejím podrobnějším představováním. Cimrman a hlavně jeho dílo by nemělo uniknout pozornosti skautských oddílů, s jejichž programem má leccos společného především svou romantikou, nápaditostí a humorností. V tomto rozsáhlém (prý) díle najdeme jeden nápad, který se dá výborně použít v junáckém programu. Jsou to slavné „živé obrazy“, scény, v nichž skuteční lidé představují postavy nějaké historické nebo dobrodružné události. Třeba je to scéna „Češi na severním pólu“, patrně z těch Cimrmanových nejznámějších.

Litoměřičtí Kondoré se svými přáteli z pražské Třináctky tohoto nápadu využili při jednom ze svých společných výletů. Jeho cílem byl vrchol památné hory Říp.

Kondoré i Třináctka mají po třech družinách a každá předvedla jeden obraz, jehož povšechným námětem byla historická scéna týkající se naší země. Celkem bylo předvedeno šest obrazů, které si družiny připravily samy s opravdovou chutí a nápaditostí. Samozřejmě o oko před hradem Rábi, dále výjevem z historie pražského Golema a konečně scénou s Faustem, Markétou a Ďáblem. Scény byly vyhodnoceny lidovým hlasováním, které vždy prováděli členové druhého oddílu. Všichni se výborně pobavili stejně jako pár turistů, kteří v té době vrchol Řípu navštívili. Co vy na to?

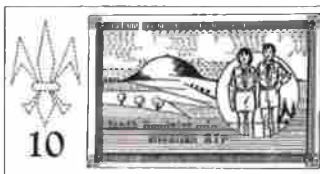
Vladimír Stárka – Wabi, 13. oddíl Praha

Oddílové bodování trochu jinak

Přišlo to tak trochu znenadání. Tradiční oddílové bodování přestalo být přitažlivé. S rozvojem „tržního hospodářství“ se vše začalo počítat na peníze a když dva naši roveři, Sám a Ali, přijeli z roverského kurzu, objevily se místo rozdílení bodů reprodukce německých marek, které Sám jako zástupce oddílového vůdce vyplácel za docházku, účast na oddílových akcích, práci pro oddíl, úpravy klubovny a podobně. Předem bylo vždy stanoveno, kolik za co bude, a zároveň každá akce oddílu, výprava, společná návštěva kina či muzea, zimní lyžařská výprava, ba i tábor měly svou taxu, kterou musel účastník složit ze svých „vydělaných“ peněz, aby se jí mohl účastnit. Tohle „hospodaření“ všechny nadchlo a docela slušně rozhybalo hladinu oddílového života. Mne to ale trochu zlobilo. Nač máme ještě podporovat honbu za markami, když si můžeme vytvořit svou vlastní měnu. A tak byla dána do oběhu měna OK, oddílová koruna, zvaná nyní běžně „okej“ – jako že je vše v pořádku, když si ji svou činností v oddíle vyděláš. Abyste si uměli udělat představu, jak naše oddílová měna vypadá, je tu otištěný avers i revers naší „desetiokejky“. Nechcete tenhle systém bodování vyzkoušet i u vás? My na něj jedeme již rok.

Kája

Experimentální stezky

V minulém ročníku Skautingu byly zveřejněny návrhy nových stezek. Náčelnictva moudře nechala na rozhodnutí vůdců a vůdkyň skautských oddílů, zda budou ve své činnosti používat stávající stezky nebo udělají krok do neznáma po stezce zkoumání a hledání. Návrhy, stejně jako dosavadní stezky jsou rozděleny na nováčkovskou zkoušku a první a druhý stupeň zdatnosti. Nechávají však prostor pro rozšíření podle oddílových či místních poměrů a tradic.

V metodických poznámkách hned v prvním bodě je důležitá věta: „Budme důslední při výcviku, ale velkorysí při posuzování výkonu.“ To bychom měli mít na zřeteli při realizaci tohoto experimentu. Pokud jste již na letošních táborech nové stezky zkoušeli, napište nám o vašich zkušenostech a poznatcích a podělte se tak o ně i s ostatními vůdci a vůdkyněmi.

Dvojistranu pro vůdce připravuje Rolf

Na stránkách Skautingu se rozvinula diskuse o možných podobách závodu hřídek skautek a skautů. Letos se závodilo po čtvrté pod názvem Svojsíkův závod. Dovoďte mi několik slov hodnocení tohoto závodu z hlediska organizátorů.

JAKÝ BYL SVOJSÍKŮV ZÁVOD 1993

Na rozdíl od roku 1991 proběhla okresní kola v drtivé většině okresů a obvodů, i když ne úplně všude. Pevně věřím, že v těch několika okresních radách, které nenašly odvahu závod uspořádat, si to zástupci jednotlivých oddílů vyřeší sami. Horší to bylo se „štábní kulturou“, došlo nám pouze 51 zpráv o těchto okresních kolech. Jejich úroveň byla různá, v průměru však lepší než před dvěma lety.

Podářilo se prosadit jednotný postupový klíč do druhých, tzv. krajských kol. Ta se konala opravdu v daných termínech (nikoliv až na podzim jako předloni) a měla s jednou výjimkou rovněž velmi dobrou úroveň. Sedm krajských kol proběhlo v Praze, Bělé pod Bezdězem, Českém Krumlově, Plzni, České Lípě, Znojme a Frýdku, východočeši uspořádali dvě kola oblastní v Miletině a Hůrkách. Do ústředního kola se postupovalo po dvou hřídkách z krajských kol a zcela logicky po jedné hřídkě z kol oblastních.

Ústřední kolo uspořádala pověřená ORJ Liberec 25. 9. 1993 v prostoru libereckých Lidových sadů v podhůří Jizerských hor. Vlastní provedení si vzalo na starost liberecké středisko – Mustang, stravování i ubytování zajistila základní škola v Ruprechticích. V prostoru startu byl vztýčen stožár, bylo vytyčeno nástupišťe jmenovkami jednotlivých hřídek, byl postaven táborový oheň a dobré počasí během závodu bylo „jištěno“ jedním velkým hangárem. Trať závodu měla 2800 metrů a na ní téměř rovnoměrně rozmístěno 12 kontrol. Tzv. přidaná soutěž byla tentokrát obsazena vycpaninami zvířat a pro většinu hřídek byla opravdu nevitáním překvapením.

Výsledky závodu jste si mohli přečíst v minulém čísle – v JH. Dnes doznaly již emoce a je proto možné hovořit o tom, co se povedlo či nepovedlo.

Rozhodujícím pozitivem ústředního kola byla jeho celková atmosféra, ve které se všem zúčastněným podařilo zachovávat po celou dobu vstřícné a pozitivní postoje.

Charakter trati i náročnost jednotlivých kontrol způsobily rovnováhu mezi požadavky rychlosti a znalostí. Zcela odpadly námitky o upřednostňování rychlosti nad znalostmi.

Prokázalo se zcela jasně, že závod i na úrovni ústředního kola je schopno zabezpečit středisko. V současné složitější ekonomické situaci je nutné se zbavit maximalistických představ z hlediska služeb, ubytování a stravování. V Liberci se podařilo ve vzorné spolupráci se školou uskutečnit nutný servis pro 360 účastníků (včetně nášivek a diplomů) za 34 000 Kč.

Závěrečné poňí skautské bohoslužby se zúčastnila více než polovina všech účastníků.

Je samozřejmé, že se rovněž něco nepovedlo. Organizátorům se již nepodařilo zvládnout program táborového ohně (zčásti lze však vinu přičíst i počasí) a zvláště negativně zapůsobil i výpadek organizace při plánované závěrečné diskusi o závodech. Přesto pozitivní dojmy převládaly a o libereckém ústředním kole Svojsíkova závodu se ve skautských „kuloarech“ hovoří v dobrém.

Pro budoucnost Svojsíkova závodu jsou důležitá dvě zjištění. Za prvé se opět prokázalo, že při vhodném charakteru trati a vhodném výběru úkolů mohou být požadavky na rychlost i znalosti v rovnováze a za druhé se všichni zúčastnění činovníci jednomyslně shodli v názoru, že v příštím ročníku již nemá smysl trvat po letošních zkušenostech na tom, aby hřídky absolvovaly celou trať ve skautském kroji. Především z fyziologických důvodů by mělo být umožněno po nástupu a hlášení hřídky v kroji převlečení do vhodného cvičebního úboru pro pohyb na trati.

Ve srovnání s předchozím závodem v roce 1991 byl letošní ročník po všech stránkách lepší. Snad nejpříjemnějším zjištěním je však vyrovnanost kvalit jednotlivých hřídek. To svědčí o dobré práci v oddělech a současně je to i zárukou ještě lepší úrovně závodu v dalších ročnících.

Karel Švehla – Charlie

Foto předávání cen letošního ročníku Václav Nosek

Historie Svojsíkova závodu – oprava

V čísle 1 jsem se rozpísal o historii Svojsíkova závodu – a vloučily se mi tam dvě chyby, obě bohužel z mé nepozornosti.

1. Starosta Junáka br. Navrátil nebyl členem, ale vůdcem vodní Dvojky, jejíž hřídká vyhrála SZ 46.

2. U výsledků ročníku 1969 došlo k přehození kategorií – místo skautů měly být skautky a naopak.

Pro zajímavost dodávám, že děvčata vítězná hřídky Lázně Bělohrad jsou dnes činná v čele oddílů a tři z nich v roce 1991 v Rostkách vztýčovaly státní vlajku společně se zástupci vítězů ročníku 1946.

Děkuji br. Perglerovi za upozornění, všem se omlouvám a prosím, abyste si chybu opravili.

Windy

Svrázným ekosystémem je les. Lesáci je dělí na lesy jehličnaté, listnaté a smíšené. Dendrologové pak vyjmenují další dělení podle toho na jakém podkladě les roste a jaké má složení dřevin a bylin, tvořící nízké patro. V ekosystému naleznete mezivztahy, které se označují jako symbióza, to je soužití s oboustranným prospěchem, nebo jednostranným prospěchem bez škodlivých následků, pro druhou stranu. Dále parazitismus, kde jeden využívá druhého, konečně indiferentní vztahy, kdy vzniká vzájemná neškodlivost. Netečnost není možno říci, jelikož neznáme ještě přesně všechny mezivztahy všech složek ekosystému. Mezivztahy si můžeme upravit podle říši, ze kterých pocházejí složky přírody a to takto:

Vztah	živočišná říše	rostlinná říše	mezi říšemi
symbiosa	brook získávající potravu z trusu savců	břiza zakořeňující na poštách odumřelých mechů	pták vázaný potravou na semena rostlin
parazitismus	klíště na těle savce	mlčice na dubech	mršička na růži či zelenině
indiference	pánkava a sýkora hnízdící na téže stromě	jedle a buk rostoucí ve stejném porostu	lýkožrout smrkový na lípě

Pro mnoho lidí je les pouze továrna na surovinu – dřevo. Les však má řadu jiných funkcí, které daleko převyšují svoji „cenou“ cenu dřeva. Mezi tyto **další funkce zelené** se řadí:

Půdochranná: les totiž zpevňuje půdu, brání odnosu půdy větrem a vodou, napomáhá tvorbě humusu, zadržuje nárazy větru, zpevňuje břehy.

Ochranná: poskytuje úkryt zvířet, usnadňuje hnízdění ptáků, zabraňuje šíření požárů, chrání před bleskem.

Klimatická: usnadňuje vsakování srážkové vody, chrání sběrná území pitné vody, umožňuje vznik pramenů.

Hygienická: vyrábí kyslík, váže prach, pohlcuje škodlivé plyny, tlumí hluk, poskytuje stín, uklidňuje a osvěžuje, rozkládá radioaktivní odpad.

Krajinotvorná a estetická: vytváří malebný ráz krajiny, rámuje výhledy, zakrývá nevzhledné stavby a skládky, tvoří orientační body, začleňuje stavby do krajiny.

Zdravotní a rekreační: Léčí klidem a krásou, obnovuje duševní a tělesné síly, produkuje sílice.

Každý lesní porost dosahuje svého tak zvaného myšného věku, kdy je možno „sklízet“ to co bylo před léty „naseto“. Les, který byl vytvořen přírodou, je směsí dřevin, bylin, mechů, lišejníků, plodnic hub a vytváří zajímavý soubor živých orga-

nismů. Ty se samy rozmnožují a obnovují novými semenáčky vzrostlými ze semen spadlých ze zralých šišek na zem. Lesáci tomu pomáhají zakládáním školek, kde ze semen pěstují semenáčky, které pak v určitém jejich věku sází na plochy, určené k zalesnění. Hovořilo se o semenech. Co je to vlastně. Dalo by se říci: kouzelná skříňka, ve které je ukryt celý mohutný dub, smrk, půvabná břiza. Množství semen bychom zapsali u dubu 200 – 300, buk má více 500 – 700, lípa kolem 4 000, javor, jasan pak kolem 5 000, olše je plodnější má 10 000 semen, břiza ji převyšuje má 30 000, smrk, borovice, modřín vypěstují v šíškách na 40 000 semen a všechny přetrumfne topol s 2 000 000 semen zabalených ve „vatičce“.

Stopování není jen umět vyčíst ze stop leccos ze života zvířat a ptáků. Umět rozpoznat klíčky semenáčky patří také do určitého druhu stopování, ale botanického. Sem patří znát a rozpoznávat plody, listy, pupeny, borku, dřeva, květy, tvar kmene a větví, ale i poznat semenáčky. Ty se často zjara nebo po dešti objeví jako „mechovy“ porost, kryjící celou plochu „podlahy“ lesa. Vezměte si zjara skicák, atlas dřevin a vydejte se na stopařskou vycházku za semenáčky. Budete překvapeni, jak který vypadá a jak je rozdílný od toho, co z něho bude za deset,

Listopad

Podzim vrcholí, večery se prodlužují. Dny ve městech jsou šedivé, sychravost zmnohonásobuje nečistotu, která je zatím neporazitelná zejména kolem našich popelnic a krásí naše chodníky pravidelně v ty dny, kdy zrovna doufáme, že vše bude odvezeno, nám z očí. Snažme se, nejen v den čistoty (což bylo nedávno), ale stále myslet na to, co můžeme ve svém nejbližším okolí zlepšit. Třeba kdyby to bylo jenom to, že naši kamarádi pejskové nebudou těmi, kdo tak bohatě přispívají k nečistotě našich chodníků a bohužel i parků a dětských hřišť. Uklízíme všichni po nich, tak jak je v civilizovaném světě dobrým zvykem? Tady by mohli naši skauti a skautky udělat kus dobré práce. Vždyť právě při chování našich domácích zvířátek se začíná vytvářet ten obapolný vztah – starost, zodpovědnost a radost a potěšení.

O víkend si pak přivstaříme a vyjdeme na výlet do ještě zamlženého rána, kdy jen tušíme již skoro holé kontury stromů a dětem dopřejeme to potěšení brouzdat se ve spadném listí, vždyť to patří k podzimním radostem.

A v některém z prodlužujících se večerů si společně poslechneme krásnou Janáčkovu skladbu „V mlhách“. Uslyšíte, jak mistrovsky se Janáčkoví podařilo vystihnout tu zvláštní melancholii podzimu s tajemstvím mlhy, vůni zetelého listí a jásavých barev. Je i mnoho poezie o tomto

ročním období, vyhledávejte ji a pokuste se sestavit celé pásmo hudby a veršů. A teď už se začněte do jedinečných postřehů Karla Čapka.

Karel Čapek – Kalendář

Říká se, že se na podzim příroda ukládá k spánku. Je to přibližně pravda, ale ukládá se k němu jako to děláme my; otáčí s tím, odstrojuje se s pomalou libostí a ještě se jí chce povídat, co bylo dnes a co bude zítra; a ještě než usne, smísí si vzpomínky uplynulého času s plány budoucích dnů. Ještě nespadlo letošní listí, a už jsou na větvích a proutí tvrdě nalité pupence příštího jara.

Vůbec se na to díváme lidsky neboli špatně, když říkáme, že na podzim příroda rezignovaně odumírá, a podobně hlouposti. Předně příroda to má dobré, protože v naprosté většině případů neumírá; a za druhé neodává se žádné takové sentimentální slabosti, jako je rezignace. Naopak, jde do toho ohromně činně a odhodlaně, jako by minila: Jaképak řeči, musíme se na to připravit; musíme soustředit a mobilizovat všechny své síly, abychom se ubránili. Bez obětí to nejde. Dáme na to všechno své lupení, utáhneme si opasek výměny látek, stáhneme své cukry, škroby a takové ty chemické náležitosti do kofeňů. Dělejme, dělejme; nic nám nepomůže truchlit a žalovat; může to na nás přijít každou chvíli, nu a pak nás to najde s dřevem vyžralým a schopným něco vydržet; ale také schopným rašit a připraveným

kvést, jakmile se vytáhneme z té zatracené zimy. Vydržet a mít zaděláno na jaro, to je teď naše heslo.

Jak vidíte, říká-li něco podzimní příroda, nepodobá se to žádné rezignaci, nýbrž mužnému povzbuzení.

A jedné noci padne surově, znenadání šedivý mráz. Holé větve se najednou rýsují s nebyvalou a krásnou zřetelností, které jsme si dosud dost nepovšimli; jak je to všechno naráz ztmulé, strohé a přísné, div že to nekřičí jako ocelové pruty a dráty. Všechno je připraveno; každá ta holá, tvrdá větévka je obrněná fronta, za kterou se hájí život. Říkáme tomu holé větve; a zatím je to vegetace oděná krunýřem obrany.

Je to optický klam, že stromy a keře jsou na podzim holé; jsou totiž posety vším, co se na nich z jara vybalí a rozvine. Říkáme, že příroda odcovívá, zatím co se dere kupředu jako divá. Lidi, tohle je to pravé jaro; co není hotovo teď, nebude ani v budoucnu. Nevidíme klíčky, protože jsou v zemi; neznáme budoucnost, protože je v nás. Někdy se nám zdá, že páchneme tlením, postlání suchými zbytky minulosti; ale kdybychom se mohli podívat, co tlustých a bílých výhonků si razí cestu v té staré kulturní půdě, které se říká dnešek; co semen potají klíčí; co starých sazenic se sbírá a soustřeďuje v živý puk, který jednou propukne v kvetoucí život; kdybychom se mohli podívat na to tajné hamžení budoucnosti mezi námi, řekli bychom si patrně, že velká volovina je náš stesk i naše nedůvěra;

dvacet let. Všimněte si někdy zjara toho cirkusového sílaka, jak zvedá rozpraskaný žalud, ze kterého vyráží zelený lístek či dokonce několik.

Na obrázku máte třicet dva semenáčků ke „stopování“ a to: 1) tis obecný, 2) jedle bělokora, 3) modřín evropský, 4) smrk ztepilý, 5) borovice lesní, 6) douglaska tisolistá, 7) borovice limba, 8) zevar západní, 9) buk lesní, 10) lípa srdčitá, 11) vrba jívá, 12) topol osika, 13) topol líná, 14) olše lepkavá, 15) břiza bradavičnatá, 16) jilm habrolistý, 17) habr obecný, 18) javor horský – klen, 19) javor jasanolistý, 20) javor polní – babyka, 21) javor mlec, 22) jasan ztepilý, 23) jeřáb ptačí, 24) jeřáb břek, 25) pajasan žláznatý, 26) trnovník – akát, 27) třešeň ptačí, 28) mahalebka – višně turecká, 29) stěmcha pozdní, 30) řešetlák prořezávací, 31) svída krvavá, 32) růže šípová.

Kreslete, fotografujte svoje stopařské výsledky v dendrologii, či-li nauce o dřevinách. Lesnímu stopaři také neujde, že jedlička, dokud byla v zástínu okolních stromů, bujně rostla, ale jakmile vystrčila hlavu nad rovinu vrcholků okolních stromů, její kráska lesklá tmavě zeleně se změnila v rezavou barvu a lesk kůry se změnil v mrtvou šed. To je výsledek vlivu exhalací na rostliny. Jsou rozmanité, ale všechny škodlivé. Tak přímý škodlivý vliv je fyzikální, jelikož se ucpávají průduchy listů a tím se porušuje výměna plynů. Omezuje se fotosyntéza v rostlinách a tím výroba základních látek pro stavbu a život stromu. Přehřívání a tím usychání listů. Vliv chemický zasahuje tím, že tlumí novotvorbu tkání a pletiv, vytváří genetické změny. Strom se tomu brání i když listy přijímá 86 % a kořeny 14 % škodlivin.

a že ze všeho nejlepší je být živým člověkem; totiž člověkem, který roste.

Jonathan Porritt – Zachraňte Zemi

J. Porritt, ředitel britského sdružení Přátelé Země, reportér, novinář a autor několika knih o problémech životního prostředí, se spojil s 16 významnými vědci a více než 100 známými osobnostmi, aby společně napsali knihu Zachraňte Zemi. Zatím (1992) vyšla ve 20 zemích v 11 jazycích. Na více než 400 barevných obrázcích zachycuje výseky ze života křehkých ekosystémů. Je svědectvím bohatství, kterým často plýtváme a které ničíme, především je však velkou výzvou pro nás všechny, abychom svými konkrétními činy přispěli k nápravě. V několika základních kapitolách (např. Země, Vzduch, Oheň, Voda) jsou zpracovány nejzávažnější problémy životního prostředí, jako je populační růst, úbytek dostupné pitné vody, globální oteplování, ozónová díra, rostoucí množství výfukových plynů, devastace deštých pralesů nebo vodní a větrná eroze. Kniha tyto skutečnosti nelíčí jen jako beznadějně. Jasně rozlišuje nenapravitelné škody od těch, které nám Země může odpustit, zasadíme-li se o jejich nápravu dříve, než bude opravdu pozdě. Je určena všem, kteří nejsou hostejní k současnému stavu životního prostředí, tedy jistě i vám.

Porritt, J.: *Zachraňte Zemi, Zemědělské nakladatelství Brázda, Praha 1992, 208 stran, 443 obrázků, 139,- Kč.*

„...Což není tato Země pro nás všechny, pozemšťany, drahocenným domovem – samotná v prostoru, sama se svými systémy umožňujícími život, ovládaná nepochopitelnými energiemi, jež nám zprostředkovává za pomoci těch nejcitlivějších úprav – vrtošivé, nepravděpodobné a nepředvídatelné, ale tak, že jsou pro nás životodárné, oživující a obohacující nás v nejvyšší míře? Což nezaslouží, abychom ji milovali? Není snad v našem vlastním zájmu i naší povinnosti, abychom ji věnovali všechnu svoji vynalézavost, odvažnost i velkomyslnost – tedy vše, čeho jsme schopni dosáhnout, abychom ji tak zachránili před znehodnocením a zničením – a když to vše budeme dělat, abychom tak zajistili své vlastní přežití.“ (Výřitek z knihy B. Wardové a R. Dubose „Jen jediná Země“, citovaný v úvodu k první kapitole.)

Slovníček

Klima (Podnebí) – dlouhodobý režim počasí v určité oblasti (např. klima tropické, středomořské, vysokohorské)

Emise (Exhalace) – znečišťující příměsi unikající do ovzduší z člověkem vytvořených (výjimečně přírodních) zdrojů (továrny, skládky, automobily, z přírodních zdrojů zejména sopečná činnost). Mezi emise se někdy též řadí člověkem způ-

sobené oteplování okolí, hluk, radioaktivita apod.

Imise – působení znečišťujících látek v prostředí (na rostliny, živočichy, člověka, půdu apod.). Imise vznikají jako důsledek emisí.

Ekologická nika – funkční zařazení organismu (druhu) do ekosystému, jeho vztah k ostatním organismům (druhům). Nika tedy vyjadřuje roli, jakou hraje jednotlivé druhy ve vztahu ke svému okolí (základními nikami jsou producenti, konzumenti, dekompozitori viz Skauting 1).

Etologie – nauka o chování živočichů (zkoumá např. vztahy ve smečce, stádu, tlupě, komunikaci mezi zvířaty, námluvy, péči o mláďata apod.).

PŘÍLOHY ČASOPISU SKAUTING JSOU TISĚNÝ NA RECYKLOVANÝ PAPIR!

tvůrčí snahou dospět k maximální možné shodě. Takto vzniklý konečný návrh bude předložen v nejbližší době kmti.

Milan Žalouděk, SIC

Firmy a podnikatelé, nabídněte práci pro zdravotně postižené občany se sníženou ZPS.

Ústav sociální péče
Chráněné dílny
ulice Textiliáků
Strakonice
nabízí

Práce v oboru
šití
dřevovýroby
kovovýroby

Konečnou kompletní výrobu dle požadavku zákazníků.
Přijímáme krátkodobé i dlouhodobé zakázky

pozni:
Po předchozí rozmluvě nabízí ÚSP skautům například šití stanových dílců, celt, krojů, kompletní podšat a podlázeček...

Závěrem

Vážení členové,
k 31.10. odcházím ze Skautského informačního centra a na mé místo nastupuje Roman Santora. Na něj se tedy nadále obračejte se svými dotazy a požadavky. Děkuji Vám za trpělivost a toleranci, kterou jste projevili při slučování JH a Skautingu a následných peněžních transakcích a také za zájem, se kterým jste se zúčastnili ankety "Výchovně-tušské postoje". (Bude vyhodnocena ke konci roku).

S přáním dobré pohody
Milan Žalouděk, SIC

zahraničních kontaktů podává vedoucí klubu OS zprávu okresnímu zpravodaji OS a náčelnictvu kmene OS.

III.

10. Kluby a ČSG nakládají se získanými a svěřenými prostředky a majetkem podle vnitřních řádů a předpisů Junáka.

11. ČSG, kluby i členové ČSG mají právo užívat mezinárodní symboly IFOFSAG a na kroji nosit odznak IFOFSAG v souladu s krojovým předpisem Junáka.

IV.

12. Členství ČSG v IFOFSAG se uskutečňuje v souladu s usnesením IV.sněmu Junáka dne 19.5.1990, potvrzeného rozhodnutím I.sněmu OS dne 28.3.1992 a V.sněmu Junáka dne 26.4.1992.

O přijetí Federace českých a slovenských skautských gild rozhodlo generální shromáždění IFOFSAG v Řecku dne 1.10.1991. Světová řada IFOFSAG vyšlala v prosinci 1992 souhlas s kontinuitou České i Slovenské skautské gildy v IFOFSAG po rozdělení státu na :amostatně mezinárodní subjekty. Tento souhlas světové rady byl potvrzen generálním shromážděním IFOFSAG v Indonésii v květnu 1993.

13. O ukončení činnosti ČSG nebo ukončení jejího členství v IFOFSAG může rozhodnout pouze sněm kmene OS tříčtvrtinovou většinou delegátů - členů ČSG.

S případným majetkem po ukončení činnosti bude naloženo dle platných stanov Junáka.

14. Tento statut byl projednán náčelnictvem kmene OS Junáka dne 17.3.1993 a schválen předseodnictvem Ústřední rady Junáka dne 23.3.1993.

Jednání o stanovách

Na 22.10. bylo bratrem starostou svoláno společné zasedání pověřených zástupců náčelnictv, Ústřední rady, stanovové komise a předkladatelů různých návrhů nových stanov. Výsledkem jednání bylo vypracování jediného návrhu stanov s alternativními možnostmi řešení. Můžeme konstatovat, že celý průběh schůzky se vyznačoval vstřícným jednáním a

Zpráva v posledním čísle Junák hláší o společném zasedání náčelnictv divčích a chlapčeského kmene dne 4.9. t.r. shrnuje můj obsáhlý referát o vztahu ke světovým skautským ústředím do jedné nesmyslné věty (nebyla mi ovšem předložena k autorizaci, jak by se slušelo). Náčelnictva kmene nejsou samostatnými občanskými sdruženími (spolky) a nemohou tedy samostatně navazovat mezinárodní styky a zejména nemohou být členy žádných světových ústředí. Divčí kmen tedy nemůže být členem WAGGGS a chlapčeský kmen členem WOSM - jak člunek tvrdí, tím spíš, že WOSM sdružuje Chlapce i děvčata. Vždy je jím pouze Junák - svaz skautů a skautek ČR. Uveřejněný zápis schůze kromě toho neodpovídá zápisu původnímu. Celé je to zbytečná dezinformace.

Také v zápise o tzv. "Velkém náčelnictvu" se hovoří o úpravě stanov na základě požadavků WOSM. O žádném "požadavku" se ovšem nejedná. Jde o to přizpůsobit naše stanov (anebo nepřizpůsobit) ustávě světového kmu. Přijmout podobné úpravy je samozřejmě věci naší svobodné volby. Skauty zůstaneme v každém případě.

Jiří Navrátil, starosta Junáka

Společné zasedání NChK a NDK

Společná část zasedání divčích a chlapčeského náčelnictva byla zahájena v poledne. Zasedání řídila ses. náčelní Pešková. Zasedání projednávalo návrhy na:

- **činnosti** - k jednání delegovaní ses. Pešková, Kvapilová, Štroufá a Tománková a bři. Pucalik, F.Hajek, Zeman a Brož. Skupina připraví do 6. listopadu vše tak, aby bylo možno nové znění publikovat v nejbližším čísle JH.

- **odborní** - kmenová náčelnictva mají rozdílné názory na množství skupiny. Divčí náčelnictvo má poměrně novou koncepci, chlapčeské rozdílnou (zveřejněno v JH 1/93). Po odevzání na chlapčeský návrh dojde k další úpravě obou pojetí a k eventuelním

sjednání. Vedoucími pracovních skupin jsou ses. Kvapilová a br. Švehla. Cílem je zpracovat jednu jedinou příručku s částí všeobecnou, platnou pro oba kmény a s částí speciální zvanou pro každý kmen zvlášť. Pracovní skupina začne jednat po Novém roce.

- **handbook** - skupinu vede ses. Mašková a br. Švehla, pracovní tým bude jmenovitě určen 6.11., do té doby si kmény poskytnou dosud zpracované materiály. Úkolem je přivést do tisku:

- příručku pro skautský věk ve dvou svazcích (větší náklad pro nováčky a menší pro 1.a, 2. stupeň) a
- s odslupek oca 1 roku metodickou příručku pro vedoucí.

Byl dán návrh, aby příručky sjednotovaly tématiku chlapčskou a divčí a byly vydány v jednom společném svazku, a to z důvodů nákladových i věcných. Řešení plyne z toho, jak bude dosaženo konsenzu ve sekcích a jak bude vzájemně posouzen materiál obou kménů.

- **činnosti** - slib - bude projednán 6.11.

- **finanční otázka Závodu vítězů a světlušek** - bylo doporučeno v žádostech o dotace uvést závod jako celek a příspěvky okružních rad pro nižší kola brát jako náš třicetiprocentní příspěvek do závodu.

- **regionální kongresy** - náčelnictva se ujímou programového řízení, organizační zajištění přísluší Ústřední radě 6.11. se žádou přísluší členové náčelnictv za zemi Českou a Moravskoslezskou, Program na Moravě a ve Slezsku připraví br. Ženaty. Kongresy budou zaměřeny na otázky výchovné, z třídu funkce se jich zúčastní územní přísluší členové náčelnictv a oblastní činovníci. Obou kongresů se zúčastní náčelní, náčelník a starosta.

- **stanovy** - zástupci obou kménů se zúčastní schůzky, svolané br. starostou. Úkolem je připravit paragrafované znění návrhu stanov. Po společné části pokračovala náčelnictva, separátním jednání.

Ondra Vanke

Z náčelnictva divčího kmene

Říjnové zasedání NDK zahájila sestra náčelní informací o průběhu ústředního kola Svajsko-va závodu a poděkovala organizátorům za jeho uspořádání.

NDK projednala materiálu krojové skupiny a pověřila sestru H.Kvapilovou, aby připomínky ke krojovému předpisu projednala na nejbližší schůzi krojové skupiny.

NDK předložila doporučení, aby se příručka sestry M.Černé "ABC nejen pro skautky" stala jedním z podkladů pro skautský handbook, který by měl obsahovat jak tematicky divčí tak chlapčáckou. Oba kmeny si vyměnily podklady a 6.11. se k této otázce vrátil.

NDK debatovalo o návrhu stanov vypracovaných PÚR a rozhodlo, aby připomínky sešter místních A.Tomákové a L.Štrofův, které jsou součástí i článkami stanovové komise, tajemnice předala stanovové komisi a PÚR s doporučením, aby byl zpracován pouze jeden souhrnný materiál, který by byl dostatečně včas rozšířen všem střediskům a ORJ. Dále NDK doporučilo, aby k zaslánímu materiálu byl připojen komentář a uvedený rozdílnost všech dosud přijatých návrhů na změny stanov.

NDK schválilo návrhy na udělení medailí díků.

Iva Macková, tajemnice NDK

Z náčelnictva chlapčského kmene

14. zasedání se konalo v sobotu 2. října. Zahájil je br. náčelník Hálek. V úvodu poděkoval br. Svehlově za velice zdařilý průběh ústředního kola Svajsko-va závodu.

Další jednání bylo věnováno:

- návrhům činnosti skupin - v průběhu diskuse byly zapracovány poslední připomínky k novému návrhu činnosti skupin. Br. Puček a F.Hálek doplnili úpravy s DK, zapracovali všechny dosavadní, náčelnictvem schválené připomínky do materiálu a zajistí jeho zveřejnění v co nejbližší době v JH.
- stanovám - br.Hálek informoval o návrhu stanov PÚR, který byl členům NČK zaslán. Br. Řehák předložil alternativní návrh stanov.

maximálně upravený podle dílce návrhu PÚR. Po seznámení náčelnictva s tímto návrhem náčelnictvo hlasováním rozhodlo o: - stažení původního, představeného, návrhu stanov ČK a

předložení tohoto návrhu jako jediného návrhu ČK. Ústředí radě a stanovové komisi. Náčelnictvo považuje za nezbytné, aby

všechny změny ve stanovách projednal a přijal sněm. Dále považujeme za nezbytné zajistit rozšíření jednoho paragrafového znění návrh stanov, s příslušnými alternativními návrhy, do 15. listopadu do hluti.

k letním táborům - bylo konstatováno, že je nutno zvážit možnost a nutnost kontrol, jejich pravomocí, pověřením a zaneřádění. Důležitá je i forma, která může jak odpovídat, tak být i korektivní i při probírání nedostatků. Br. Vanke konstatoval, že letos se poprvé podařilo rozestat kopie cizích táborů "hostitelským okusem", což je velký krok dopředu. Stále zůstává problematickým vyvíjení říšístenských "okusek" Bujenly, Ondřovic, Družicové... či kvalifikace vedoucího - administrativní pracovník, učení... Br. Pišpek vypracuje pro příští rok metodiku kontrol, regule pro domovské a hostitelské ORJ tak, aby po zveřejnění v časopisech byly všeobecně závazné známé a platné.

- cvičebnímu doboru - doporučenému chlapčským oddílům při sportovních činnostech, praxi, táboření a závodech. Návrh bude projednán s krojovou komisí.

- na návrh br. Svehly vypracuje br. Vanke pro příští zasedání ideový návrh závodu pro roveň.

- Intercamp - náčelnictvo podporuje tuto aktivitu a vyslovuje přesvědčení, že pořádání se záležitosti zdá se zřetelně.

- Jambore - br. Vanke upozornil na nutnost zabývat se sestavením kontingentu na obě jambore. Byl pověřen získáním dalších informací, referentem o záležitosti na příštím náčelnictvu a vedením přípravných prací ve spolupráci se zahraniční radou.

Příští zasedání se koná 6.11.1993

Náčelnictvo děkuje všem, kteří zaslali své poznatky z návštěv letních táborů. Materiály budou použity při hodnocení letošního a plánování budoucích táborů.

Ondra Vanke, tajemník NČK

Zprávy zahraniční rady

Skupina 40 roven z Kingwoodu v Anglii chtěla strávit dva týdny v září 1994 v naší republice. Jeden týden by chtěli strávit v prosinci na práci - brigádou při sázení stromků, ponocí při opravě hist. památky, apod. Druhý týden chtěli věnovat turistice a aktivním jako horské túry, horolezecké kampaň. Cháje navázal kontakt s některými našimi

Klub OS má právo na vlastní klubový symbol a název, které schvaluje náčelnictvo kmene OS.

Upravá a umísťování klubového symbolu na stejnotkají. Jsou stanoveny krojovým předpisem Junáka.

VI. UKONČENÍ ČINNOSTI KMENE OS

Činnost kmene OS může být ukončena pouze rozhodnutím kmenového sněmu OS. Rozhodnutí při tom třetivrtinová většina delegátů sněmu.

VII. ČLENSTVÍ V IFOFSAG

Členství v mezinárodní organizaci dospělých skautů a skautek IFOFSAG řeší samostatný statut České skautské gildy, který je nedílnou přílohou řádu OS.

VIII. ZÁVĚREČNÉ USTANOVENÍ

Řád OS může být doplněn vnitřním řádem klubu OS, který musí být v souladu s tímto řádem OS i schválenými stanovami a řády Junáka.

Řád kmene OS byl projednán i sněmem kmene OS dne 28.3.1992 i schválen Všeňmem Junáka ve dnech 25.-26.4.1992 v Praze. Konečné znění bylo upraveno a přijato náčelnictvem kmene OS dne 17.3.1993 a schváleno Ústřední radou Junáka.

Statut české skautské gildy

Příloha řádu OS

I.

1. IFOFSAG - mezinárodní sdružení dospělých skautů a skautek je založeno na základních myšlenkách světového skautského hnutí a spolupracuje při jejich uskutečňování a naplňování mezinárodními skautskými ústředními WOSM a WAGGS.

2. Ideové principy, zásady a cíle IFOFSAG, vyřázené jeho ústavou, jsou:

- žít v duchu skautského zákona a skautského sídla,
- upevňovat skautského ducha uvnitř celé společnosti,
- věstevnaté a aktivně podporovat skautské hnutí,

- šití přátelství mezi dospělými skauty a skautkami na celém světě.

Při uskutečňování těchto zásad a cílů je kláden důraz především na to, aby každý - rozvíjel a využíval své nadání, vlny a schopnosti s cílem poskytovat je jako službu společnosti, v němž žije.

- hledal a svým životem naplňoval vyšší duchovní principy, zásady a cíle své plně shodují se zaměřením a posláním kmene OS.

3. Členy IFOFSAG jsou jednotlivé národní organizace dospělých skautů a skautek - národní skautské gildy.

Česká skautská gilda (dále jen ČSG), samostatný den byvale Federace českých a slovenských skautských gild, pokrácuje ve svém členství v IFOFSAG. ČSG působí v rámci kmene OS Junáka - svazu skautů a skautek.

4. členství ČSG v IFOFSAG je v souladu se stanovami Junáka - svazu skautů a skautek a řádem ČS. Smyslem tohoto členství je oboustranná spolupráce, zaměřená na uskutočňování programu mezinárodního přátelství.

II.

5. Základní organizační jednotkou ČSG jsou kluby. Organizační struktura je stanovena řádem OS.

6. Náčelnictvo kmene OS je současně představitel ČSG vůči IFOFSAG i vůči národním gildám dalších zemí. Náčelnictvo za svou činnost odpovídá sněmu kmene OS, který je také nejvyšším orgánem ČSG.

7. Členem ČSG se může stát každý, kdo souhlasí s jejím posláním a zásadami, a to bez rozdílu národnosti, rasy, náboženského vyznání nebo politického přesvědčení. Člena přímá klub rozhodnutím rady klubu.

8. ČSG je otevřena spolupráci s dalšími sdruženími dospělých skautů a skautek, na území ČR, která uznávají zásady, cíle a principy uvedené v článku 2.

9. Kluby mohou volně navazovat kontakty se zahraničními gildami s podmínkou udržování a šití dobrého jména českého skautingu. O

- Klub OS je organizačně začleněn do nejbližšího střediska.

- Zástupci kmene v orgánech Junáka jsou:

a) ve střediskové radě zpravodaj OS a vedoucí klubů OS, ve střediskovém sněmu zpravodaj OS, vedoucí klubů OS a jejich

volení zástupci,

b) v okresní radě zpravodaj OS, v okresním sněmu zpravodaj OS/ORJ, zpravodaj OS středisk a vedoucí všech klubů OS,

c) v oblasti (regionu) oblastní zpravodaj OS,

d) v URJ národní kmene OS, ve velkém národním sněmu národní kmene OS a místního národního sněmu.

IV. VEDENÍ KMENE OS

1. Kmenový sněm OS

Je nejvyšším rozhodujícím orgánem kmene OS.

Rádný kmenový sněm svolává náčelní kmene OS vždy před valným sněmem Junáka. Mimořádný sněm může svolat náčelní kmene OS na podkladě vlastního uvážení, nebo na žádost nejméně jedné pětiny klubů OS.

Úkoly kmenového sněmu:

a) zpráva o činnosti kmene OS a jeho náčelníka za uplynulý funkční období,

b) návrh kandidatury náčelníka kmene OS,

c) stanovení programových cílů do příštího kmenového sněmu,

d) schválení vnitřních řádů kmene OS, případně změn,

e) předání zpráv a návrhů s podmínkou jejich předání náčelnímu nejméně 14 dní před zahájením kmenového sněmu.

Závěry a usnesení kmenového sněmu včetně návrhu kandidatury nového náčelníka předkládá odstoupící náčelníci k projednání a schválení valnému sněmu Junáka.

S termínem a místem konání řádného kmenového sněmu jsou kluby OS seznámeny písemně nejméně 6 týdnů před zahájením sněmu, v případě mimořádného sněmu písemně nejméně 3 týdny před jeho zahájením.

V pozvání k účasti na kmenovém sněmu stanoví náčelní kmene OS program jednání a počet delegátů podle jednotlivého klíče v návaznosti na volební řád Junáka, II. část. Program na pozvání je doplněn informacemi o nejzávažnějším bodům sněmovního jednání.

2. Náčelní kmene OS

Je nejvyšším řídícím orgánem kmene OS.

Členy náčelníka volí valný sněm Junáka na návrh kmenového sněmu OS podle platného volebního řádu Junáka v tomto složení:

- náčelní nebo náčelník,
- místní náčelní a místní náčelníci,
- členové náčelníka.

Na svou činnost odpovídá náčelní kmene OS kmenovému sněmu OS.

Náčelní kmene OS může podle potřeby kooptovat další členy náčelníka s hlasem poradním. Počet kooptovaných členů nesmí přesáhnout počet volených členů.

Podle potřeby zřizuje náčelní kmene OS komise a současně pověřuje členy náčelníka jejich vedením.

Náčelní kmene OS

- jmenuje oblastní zpravodaje OS na základě společného návrhu okresních rad oblastí; oblastní zpravodajové OS tvoří zpravodajský sbor náčelníka OS,

- eviduje všechny kluby OS v "kmenové knize", přiděluje jejich číslo a schvaluje případný název a znak,

- má právo uplatnit opatření podle disciplinářního řádu Junáka, nebo zrušit klub OS, dojde-li k hrubému porušení povinnosti nebo skautských pravidel norem.

3. Usnášení

Ve všech orgánech na všech stupních se řídí vnitřními řády Junáka.

4. Majetek kmene OS

Vzniká z vlastní činnosti, darů, dotací. Je součástí majetku Junáka a nakládání s ním podléhá vnitřním řádům a předpisům Junáka.

5. Řešení sporů

Spory mezi kluby v jednom středisku, případně mezi jeho členy, řeší středisková rada, dále pak okresní rada Junáka.

Spory mezi kluby různých středisek řeší okresní rada Junáka, dále pak náčelní kmene OS.

Všechny spory nutno řešit za účasti obou stran.

S kusečnou platností řeší vzniklé spory smírčí rada Junáka.

V. STEJNOKROJ A OZNAČENÍ OS

Při společných a veřejných akcích mohou uživatelé kmene OS Junáka krot a označení podle krotového předpisu Junáka.

roverským kmenem a instruktorem pro něj-kou z uvedených aktivit.

Kdo by měl zájem navázat podobnou spolupráci ať se co nejdříve ozve na adresu ústředí zahraniční radě.

Oddíl skautů a skautek (11-15 let) z Rotterdamu má zájem přistě k této společné práci s našim smíšeným oddílem, nebo s oddíly chlapců a děvčat, tábořícími na jednom místě. Dopisy v angličtině či německé zasílejte na adresu:

Gerard Waardijk

Julianalaan 23

2628 BB Delft, Holland

fax: 0031-15-126120

Kdo by si chtěl dopisovat španělsky nebo anglicky s mexickým skautem (12 let) ať napíše svou adresu zahraniční radě. Obratem obdrží adresu mexického skauta.

OPRAVA - v JH č.2/93 v tabulce zahraničních akcí u mezinárodního setkání INTERCAMP si opravte datum = 21.-23.5.1994 a cenu pro české účastníky = 270 Kč. Blíží se informace najdete v tomto čísle Skautingu.

Hanka Končíková, tajemnice ZR

"Dejte se i Vy na cestu, ačkoliv tato bude trnitá a plná překážek. Potkáte na ní jistě mnoho přátel, kteří jsou tamtéž - vzhůru, k poznání sama sebe. Nechť nejlepší z Vás roznesou světa do všech stran. Nechť zaplame oheň prádeřevím ve vašich srdcích!"

S těmito slovy jste se již sešli koncem května v Jizerských horách, nebo jste si je přečetli v naší reportáži o Orelu ve Skautingu č.1. Po odezvě na tento celorepublikový spaz roveřů a rangers isme došli k názoru, že by bylo vhodné v obdobných akcích pokračovat. Možností je celá řada:

a) celostátní setkání R & R
b) monomatematiky zaměřené víkendovky pro menší skupiny (např. hrncářství, horolezectví, plavání)

c) námy na sebezdokonalování jedince (např. prodlit upínkovou noc na vrcholu hory, přelínat 3 měsíce svou největší slabost, dva týdny pomáhat v dětském domově ...)
d) námy na činnost RS kmene či družiny (ekologické brigády, charitativní pomoc,

vymalovat střediskovou klubovnu, stavba srubu, šití tee-pee atd.)

ad a) + b) hledáme R & R kmene, oddíl či střediska, které by zajistily po organizační i programové stránce tyto akce

ad c) + d) myšlenkou je shromáždit co nejvíce podnětů pro činnost jednotlivců i kmenů R & R, které by byly k dispozici všem.

Zvažte proto své možnosti a dejte nám na adresu ústředí co nejdříve vědět. Záleží pouze na nás všech, bude-li možné tyto akce a námy uskutečnit. "Dejte se i Vy na cestu, ačkoliv tato bude trnitá a plná překážek".

Iva Macková a 22. oddíl střediska Stopa Liberec

----- zakroužkuj, vyplň a obratem odešl -----

Máme zájem uspořádat celostátní spaz R & R ano-ne

Máme zájem uspořádat monomatematiku víkendovku na téma: ano-ne

Mám zájem o spolupráci na vytvoření sbírky konkrétních námy pro sebezdokonalování jednotlivců ano-ne

Máme zájem o spolupráci na vytvoření sbírky konkrétních činností R & R kmene, družiny ano-ne

Kontaktní adresa: _____

Název střediska: _____

ŘÁD OS

Organizační řád kmene dospělých Junáka - svazu skautů a skautek

Řád OS

- vyjadřuje poslání a náplň činnosti kmene OS,

- stanoví podmínky členství v kmeni OS, stanoví zásady a podmínky činnosti kmene OS na všech jeho organizačních stupních, stanoví zásady organizační struktury kmene OS a jeho postavení v Junáku.

I. ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

1. Název

Kmen oldskautek a oldskautů - dospělých členů Junáka (zkráceně kmen OS).

Odkasnutí a odkasutky jsou členové Junáka starší 18 let, kteří:

- a) složili skautský slib,
- b) žijí podle skautského slibu a zákona,
- c) souhlasí s posláním, zásadami a programem Junáka,
- d) jsou členy Klubu OS.

2. Cíle činnosti

- a) sebevychovná a společenská činnost, zaměřená na prohlubování duchovní a tělesné kultury osobnosti v duchu skautského zájdu,
- b) získávání a příprava členů pro aktivní činnost

– v klubech OS,
– ve výchovných a organizačních složkách Junáka.

3. Ideový základ kmene OS

- je tvořen morálním kodexem stanovami – skautským zákonem,
- skautským slibem,
- principem světového skautského sestavení a bratrství.

4. Náplň činnosti

- je zaměřena na vytváření vhodných podmínek pro
 - růst a rozvoj osobnosti,
 - harmonické mezilidské vztahy,
 - poznávání a ochranu přírody a kulturních hodnot,
 - rozvoj mezinárodního skautského sestavení a bratrství.

5. Organizace kmene OS

- a) Základní jednotkou kmene OS je klub OS, který je zařazen do nejbližšího střediska Junáka.
- b) Klub OS může být koordinovaný.
- c) Kmen OS je zastoupen ve všech organizačních stupních podle stanov a řádu Junáka.
- d) Nejvyššími orgány kmene OS jsou kmenový sněm a náčelnictvo kmene OS.

II. ČLENSTVÍ A KMENI OS

1. Formy členství

- a) Člen kmene OS se zúčastňuje činnosti kmene
- b) jako člen Klubu OS (registrován v Klubu OS),
- c) jako osamělý člen kmene OS (registrován u nejbližšího Klubu OS).

2. Podmínky členství

Pro členství v kmeni OS platí obecné podmínky podle stanov Junáka. Noví členové jsou přijímáni rozhodnutím rady Klubu po zkušební lhůtě nejmenší 3 měsíců. Nezdolným

předpokladem pro jejich přijetí je doporučení alespoň dvou členů Klubu.

U nových členů, kteří neprošli skautskou výchovou, bude zkušební lhůta ukončena složením skautského slibu.

3. Práva členů Klubu:

- uživatelské právo přinocích z členství v Junáku,
- účastnit se akcí, pořádaných Junákem,
- zvlášť pak náčelnictvem kmene OS a Klubu OS,
- nosit kroi, odznaky, vyznamenání a uživatelské symboly podle vnitřních řádů Junáka.

4. Povinnosti člena Klubu:

- žít a jednat v souladu se skautským zákonem, slibem a principem světového skautského sestavení a bratrství,
- dodržovat stanovy, řády a směrnice náčelnictva kmene OS,
- respektovat pokyny a směrnice náčelnictva kmene OS,
- plně respektovat rozhodnutí rady Klubu OS a jeho vedoucího,
- být registrován a platit řádně členské příspěvky,
- účastnit se činnosti Klubu OS, zejména jeho výroci valné hromady, pokud tomu nebrání zdravotní stav člena Klubu.

5. Přístup člena Klubu

Člen Klubu může přestoupit do jiného Klubu jen tehdy, pokud má splněny veškeré závazky a povinnosti vůči původnímu Klubu. Pro přijetí do nového Klubu platí podmínky uvedené v čl. II-2. Zkušební lhůta při přistoupení je možno nahradit doporučením původního Klubu.

6. Zánik členství v Klubu

- a) Členství v Klubu zaniká:
 - a) vlastním rozhodnutím člena Klubu – podkladem je písemné nebo ústní sdělení vedoucímu Klubu,
 - b) výskutkem pro neplnění členských povinností po dobu delší než jeden rok,
 - c) vykonáním pro činy a chování neslučitelné se skautským morálním kodexem (Návrh na vyloučení počtvá vedoucí Klubu OS, příp. vedoucí střediska. O vyloučení rozhoduje s konečnou platností URJ na návrh náčelnictva kmene OS. Podrobnosti upravuje disciplinární řád Junáka),
 - d) úmrtím.

III. KLUBY OS

1. Klub OS

Klubem Klubu OS je vytvářet společenský muž a žen,

– hlásících se k životu podle skautských mravů zřad, – usilujících o duchovní, mravní a tělesný rozvoj vlastní osobnosti, – připravených pomáhat rozvoji skautské organizace.

Klub je usazen rozhodnutím zakládající valné hromady. Souhlas se založením a registrací nové usazeného Klubu OS dává URJ na návrh střediskové rady. Pokud ve středisku není další Klub OS, může být Klub usazen i při menším počtu než 8 zakládajících členů.

V jednom středisku může být registrováno více Klubů OS.

Klub je veden vedoucím Klubu a radou Klubu. Klub má náčelnictvem kmene OS přiděleno registrační číslo.

Klub může mít svůj vlastní název a symbol, který mohou členové Klubu nosit na stejnojmenné s podmičkou, že úprava symbolu odpovídá krokovému předpisu Junáka.

Klub může mít svou vlnku s podmičkou, že bude odpovídat vlnkovému předpisu Junáka. Klub může mít vlastní klubový řád, který upravuje zásady a pravidla života Klubu.

Klub zaniká:

- a) rozhodnutím nadpoloviční většiny členů Klubu,
- b) není-li Klub registrován,
- c) nevykázal-li v minulém roce žádnou činnost,
- d) rozhodnutím příslušné URJ nebo náčelnictva kmene OS z důvodu neplnění povinností a poslán, vyplývajících z tohoto řádu.

Zakládání orgánů Klubu jsou:

- a) valná hromada Klubu OS,
- b) rada Klubu OS,
- c) vedoucí Klubu OS.

2. Valná hromada Klubu OS

Valná hromada Klubu OS je nejvyšším orgánem Klubu OS. Valnou hromadu svolává vedoucí Klubu jednokrát do roka před volebním sněmem střediska. V letech, kdy se volební sněm střediska nekoná, ji svolává nejdříve do konce února.

Hlasovací právo na valné hromadě mají pouze registrovaní členové Klubu.

Zakládání program valné hromady:

- zpráva o činnosti,
- návrh programu na další období,
- volba nového vedení Klubu, a to:

– udělení absolutoria vedení odstoupivšímu, – volba nového vedoucího Klubu a jeho 2 zástupců, příp. dalších členů rady Klubu na funkční období jednoho roku, – přijetí příp. klubového řádu a jeho změn, – schválení výše klubového příspěvku, – udělení čestných titulů (zakládající nebo čestný člen Klubu) podle vnitřních řádů Klubu, – rozhodnutí o ukončení činnosti Klubu.

3. Rada Klubu OS

Je poradením a přípravným orgánem Klubu. Je volena valnou hromadou Klubu na funkční období jednoho roku. Tvoří ji vedoucí Klubu, jeho 1-2 zástupci a další volení nebo pověřeni členové.

Přípravu a organizaci klubový program, – Vyracovat návrh vlastního klubového řádu a jeho doplňky.

– Přijímá nové členy Klubu. – Řeší spory mezi členy Klubu, příp. ustanoví smírní komisi k jejich řešení. – Dle potřeby pověřuje další členy Klubu nutnými funkcemi (tajemník, hospodář, zdravotník, kronikář, redaktor a pod.).

4. Vedoucí Klubu OS

Je volen valnou hromadou Klubu z řad registrovaných členů Klubu na funkční období jednoho roku. Volbu potvrzuje URJ.

Je odpovědný za veškerou činnost Klubu a zastupuje Klub na veřejnosti a ve střediskové radě.

Aktivně se zúčastňuje práce střediskové rady a koordinuje činnost Klubu s potřebami střediska.

Seznamuje radu Klubu a členy Klubu s pokyny a činností střediska i vyšších organizačních složek kmene OS a Junáka.

Odpovídá za registraci Klubu i jeho členů a kontroluje placení členských příspěvků.

Přijímá do svých rukou slib nových členů Klubu, kteří neprošli skautskou výchovou. – Pokud má vedoucí Klubu vůdcovskou zkoušku, je vůdcem Klubu.

5. Meleček Klubu OS

Vzniká z vlastní činnosti členů Klubu, z dané a dodací. Za hospodaření Klubu zodpovídá vedoucí Klubu, příp. společně s hospodářem Klubu, pokud je tento jmenován. V případě ukončení činnosti Klubu zůstává jeho majetek majetkem střediska, v němž byl Klub registrován.

6. Zastoupení Klubů OS a kmene OS v orgánech Junáka

O dějinách našich rostlin dovedou velmi zajímavě vyprávět pylová zrnka, uchovávaná v rašelínách, nebo zkameněliny. Jímí se obírá **fytopaleontologie**. Zakladatelem této vědy u nás je Kašpar ze Šternberka, který ze svých dolů u Ražic získával bohatý materiál zkamenělých částí rostlin, které byly základní surovinou při tvorbě uhlí.

Zdeněk Burian namaloval působivé obrazy karbonických lesů s vyobrazenými rostoucích jehličin, které se na naší planetě objevily před více než 300 milióny lety. Fytopaleontologie nás seznamuje s tím, jak se vyvíjely životní projevy na naší Modré planetě.

Povídali jsme si o tom, že strom je světadílem se stovkami malých státek – životních prostředí pro toho kterého obyvatele stromu. Rostliny dovedou i komunikovat mezi sebou, zatím se vědcům podařilo zjistit, že se jedná o určitý druh chemického dorozumívání. Objevili to například u dubů. Stromy se dovedou totiž bránit proti vpadu žravých housenek či hmyzu. Mají chemickou výrobu odpudivých a pro hmyz chuťově nepřijemných látek, které se objevují v listech v té chvíli, kdy invaze listožroutů začala. Ale vědci zjistili i to, že strom, který obdržel chemický signál o napadení od svého souseda, počne vysílat chemický signál do okolí ke stromům téhož druhu a urychleně počne zásobovat listy nejvíce vysunuté ve směru možného napadení žravců látkou, která listovou hmotu znechutí a tím odvrátí invazi.

Vydejte se někdy zrána, tiše, zcela tiše do lesa a vnímejte rozpoložení jaké v něm vládne – pohoda a klid. Sotva se však rozežve první motorová pila připravující se ke kácení stromů, změní se napětí v strach a pocit hrůzy. Každý strom očekává, kdy přijde na řadu a svůj strach prozrazuje oním neklidem, který pocítíme, když budeme pozorně vnímat dění v lese.

Znáám lidi, kteří mají strom – kamaráda. I já sám. Je to starý dub, takový lesní stařec. Kdykoliv si u něho sednu, pohodlně se opřu o jeho mohutný kmen a zadívám do větví, je mi dobře, moc dobře. Ten strom jako by mi dával sílu, jako by porozuměl, co mu tiše vyprávím a je mi s ním dobře jako s dobrým člověkem.

Naučte se chodit do lesa, tiše, co nejtíšeji, jako stín a objevíte nový svět, který měšťák nezná. Zejména tábor je místo, kde se k tomu najde vhodná příležitost. Noční hlídka v táboře také nejsou bez významu v poznávání lesa a jeho nočního života. Věnujte na hlídce pozornost okolní přírodě, naučíte se leccemu.

Houbařství, to je česká specialita, snad nikde na světě lidé tak vášnivě nesbírají houby, jako u nás. Bohužel v poslední době hub ubývá pro zemědělskou i lesnickou chemizaci. To má záporný dopad na ekologickou rovnováhu v půdě. Podhoubí, kterých je v půdě velké množství hynou, a tím se snižují i životní možnosti lesa.

Podhoubí je důležitou složkou při rozkladu odumřelých částí stromů a jejich přeměně v humus, lesní půdu a možnost na-

vrácení chemických látek do koloběhu v životním běhu lesa.

Zeleně v našich městech valně ubývá ani ne tolik pro nešetřnost občanů a dalších zplodin mnicích vzduch v otrávené prostředí.

Leda o vánocích pojednou kde kdo ožije a chce vánoční stromek, třeba jen na tu chvilku štědrého večera, aby ho následující den vyhodil na ulici před popelnice. Vánoční stromek, prý symbol života, dnes spíš snobství – já to musím také mít, když to má soused, co by tomu řekl, kdybych ho neměl!

Takový „vánoční stromek“ dá mnoho práce než se užije a odveze do prodejních prostorů. Jsou však tací, kteří se nerozpakují užítout pěkný vršek jehličnanu v parku, bude tak mít pěkný stromek a nemusí nic vybírat a platit. Stačí být jen šikovný!

Vraťme se k smrčku. Je nutno vybrat semena, vypěstovat semenáčky ve školce a to je pipláčka. Pak stromeček vysadit na lesní plochu a někdy to trvá 10 – 12 let než je „zralý“ ozdobí vánoční pokoj a svátky.

Jsou však ještě jiné vánoční stromky, které se hned nevyhodí. Je to vybraný stromek v lese, který ozdobíme dárky pro lesní obyvatele. Hlávku zelí, svazkem mrkve, hromádkou žaludů, kaštanů, zavěšenými kelímky s lojem, mákem, slunečnicemi.

Může to být i celá skupina stromků, každá družina ozdobí jeden, plný vánočních dárek pro malé bratříčky z lesa.

Krajem Železných hor

Jistě jste v oddíle někdy přemýšleli, jak obohatit vaše přírodovědné znalosti v méně tradičních oborech. Výborným typem je článek br. RNDr. J. Vodičky – Krystala o geologických zajímavostech Železných hor a jejich využití pro skautskou činnost.

Železné hory geologové často označují jako geologické muzeum v přírodě. Jsou zde zastoupeny téměř všechny geologické formace od prahor až po čtvrtohory. Skoro neuvěřitelně se zdá i množství rozličných typů homin, zastoupených v tomto regionu, jejich počet jde do stovek druhů.

Oblast byla vyhlášena za ChKO, adresa její správy je: Správa ChKO Ž.H. Zámek č. 1, 583 25 Nasavrky, tel. (0455) 97 420. Táboření v oblasti je vzhledem k ochraně přírody omezeno, nejlepší je se informovat přímo na správě ChKO (podle autora článku vycházejí skautům vstříc), možnosti ubytování mimo sezónu jsou v Chotěboři (informace podá místní středisko Junáka).

Článek br. Krystala vydala správa ChKO, tam je možné jej získat. Vířa

Mapa a graf Plák

① Prachovice, Vápenný Podol – silursko-devonské vápence, jeskyně, zkameněliny

② Bítovany, Rabštejská Lhota – břeh křídového moře.

③ Sovolusky – spility (prahory)

④ Košumberk – čedič (třetihory)

Lokality 9 a 10 jsou mimo mapku – mapa KČT 1:50 000 č. 45 – Železné hory.

Čím pereme?

Dostal se nám do rukou letáček vydaný na jaře roku 1993 organizací Rosa a Veronica. Podstatné informace přetiskujeme:

Milá spotřebitelko, milý spotřebiteli! Prací prostředek, který vůbec neškodí životnímu prostředí, neexistuje, přesto

① Javorka – důlní haldy, fluorit, baryt

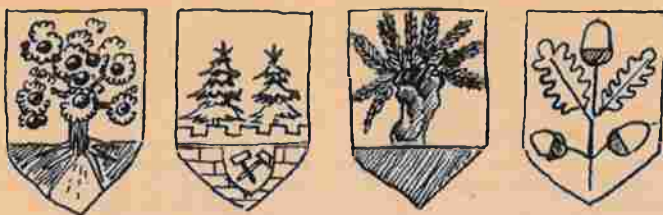
② Kraskov, Včelákov – železná ruda; Lukavice – pyrit (FeS₂)

③ Zlatý potok – rýžování zlata

④ Březinky – uranové rudy

⑤ Křižanovice – galenit, sfalerit

⑥ Nasavrky – pás žul

Jablonně n. Nisou, Vrchlabí, Vidnava, Dubá

Na svém stopaření o stromech hledejte v heraldice, podívejte se po znacích měst. Kde všude najdete smrk, jablono, kmen?

Když objevíte v lese pěkný neporušený povrch mohutného pařezu, vezměte si špendlíky s červenou hlavičkou pro 100 let, žlutou 50 let a zelené po 10 letech. Počítejte letokruhy a zapichujte pak patřičné špendlíky. Obdržíte kalendář života stromu. Určete letopočty a potom vyhledejte, co se v tom kterém roce, co strom žil, událo. Možná, že objevíte velice zajímavé kroniky kraje, země, či rodné obce.

V klubovně si udělejte „lesní koutek“, kde budete mít příhrádky pro své stopařské deníky zachycující život stromů, sbírku listů, kůry, plodů, šišek, dřev. To, co roste ve vašem okolí, to byste měli znát nejdříve. Také vlastní mapy o výskytu chráněných dřevin, jako je svída – dřín, dub šípák, tis, jalovec. Možná, že v parku či na hřbitově naleznete liliovník, či jiný již akli-

matizovaný strom, který je schopen dávat i plody, jako jsou třeba jedlé kaštiny. Krátce: naučte se dívat, pozorovat, poznávat.

Znáte naše malíře, kteří malovali s oblibou stromy, lesní zátíší? Znáte básníky, kteří napsali krásné básně o stromech? Víte, kdo je autorem těchto veršů?

„Od člověka k člověku nesmímá cesta – ještě nedoješ k cíli, se stromy a balvany, s trávou a řekou, se zvířaty, s hmyzem jsem jedno. Chci, aby bory, louky a vody voněly z dnů mých a chvílí: jsem zde teď, haluzka domácí půdy, hrouda a já jsme jedno, pro sebe jsme se narodili, abychom spolu žili...“

Pro zopakování významu lesa uvedu několik zajímavostí:

- 1) Lesní porost zadrží 8x více vody než stejně velká bezlesá krajina.
- 2) Lesní humus pojme 3x více vody než sám váží a rašelina 8x.

- 3) Jeden hektar bukového lesa vypaří za den na 20 000 hektolitrů vody.
- 4) Jeden hektar lesa vyrobí za rok 150 tun kyslíku. Zelené listové zaujímá u dospělého stromu plochu 1 600 m². Za 1 hodinu vyrobí strom 1,7 kg kyslíku. Jen z tohoto hlediska je dospělý strom oceňován na půl miliónu korun.
- 5) Vedlejší funkce lesa mají 280 x vyšší hodnotu než vyrobené dřevo.
- 6) 40-ti metrový pás lesa tlumí hluk o síle 20 – 40 decibelů.
- 7) Na zalesnění jednoho hektaru lesa se průměrně spotřebuje na 10 000 sazenic.
- 8) V potoce, který pramení v lese se vyskytuje na 20 – 40 bakterií v jednom litru vody. V totéž potoku protékajícím loukou se najde již 920 ks/l, na poli 200 – 500 ks/l, v sídlišti 800 – 2 000 ks/l.
- 9) Jednotlivé stromy snižují rychlost větru ve svém okolí 2 krát. Rémizky 5 – 10 krát a souvislý les až 20 krát.
- 10) V lesním vzduchu se vyskytuje v 1 cm³ 2 – 5 částic prachu, vzduch nad loukou má 100 – 200, nad polem 200 – 500 a na sídlišti 800 – 1 900 částic prachu.
- 11) Za nejstarší stromy u nás označují dendrologové tis v Krompachách a u zámečku ve Vlámovicích. Oba stromy odhadují na stáří 1 500 – 2 000 let.

Lesáci mají své odborné výrazy pro dřevní hmotu, bylo by dobře, aby vedoucí skautských oddílů byli s nimi obeznámeni.

nejdou všechny stejné.

Běžný univerzální prací prášek (pro všechny druhy prádla a všechny teploty) obsahuje až 14 různých látek, které se po vyprání prádla dostávají do odpadní vody a potom do řek a nádrží. Mnohé z nich přitom pro samotné praní nemají žádný význam.

Některé odpadní vody nejsou čistěny vůbec, jiné sice procházejí čistírnou, ale ani tam se mnohé látky neodstraní a dostanou se do povrchových vod. To je i případ fosfátů, které ještě řada pracích prostředků na našem trhu obsahuje.

Proto musíme prací prostředek vybírat tak, aby pokud možno obsahoval jen látky, které jsou pro praní nezbytné. Stejnou pozornost musíme věnovat dávkování. V převážné většině případů stačí nejvyšší doporučená dávka.

A čemu dát přednost?

Mýdlovým pracím prostředkům. Neobsahují totiž syntetické aktivní prací látky – tenzidy. Mýdlo se ve vodním prostředí velmi rychle a úplně biologicky odbourává, čili rozkládá na látky v přírodě běžné. Pracím prostředkům bez fosfátů. Jejich používání je jedním z předpokladů toho, aby naše povrchové vody neobsahovaly nadbytek živin (fosforu) a aby se rok co rok na rybnících, přehradách a jezerech neobjevoval vodní květ (nevábný zelený povlak na hladině, který může při koupání vyvolat alergické reakce, při úpravě na pitnou vodu působí potíže).

Pracím prostředkům pro jemné a barevné prádlo. Ty neobsahují bělidla, která jsou většinou nadbytečná, životní pros-

tředí zatěžují borem a navíc mohou barevné prádlo poškozovat.

Koncentrátům – kompaktním pracím prostředkům. Neobsahují totiž pomocné látky, např. soli, které pro praní nemají žádný význam a zbytečně zasolují povrchové vody. Kompaktní prací prostředky se vyrábějí výhradně bezfosfátové. Při jejich používání je potřeba věnovat velkou pozornost správnému (nižšímu) dávkování.

Udělejte si v oddíle anketu, kdo čím pere, pozvěte odborníka, který vám vysvětlí čím mohou být prací prášky škodlivé přírodě. Poradte dětem, který prášek je pro kterou příležitost nejvhodnější a přitom nejšetnější k přírodě, vedte děti k osvětě mezi rodiči.

ČÍM PEREME?	Fosfor	Bělidla	Pěnidla (lárany)	Enzymy, parfémy, zvlhčovače	Vliv na životní prostředí
Mýdlové					Vhodné
Mýdlo s jelenem					
Timi, Ominol					
Toto	●				
Pro barevné prádlo bezfosfátové					Přijatelné
Ariel Color				●	
Lanza Color			●	●	

Kompaktní bezfosfátové				
Persil Supra		●		●
Ariel Ultra		●		●
Univerzální bezfosfátové				
Mini risk		●	●	
Floran			●	●
Jelp		●	●	●
Lanza bez fosfátů		●	●	●
Omo bez fosfátů		●	●	●
Ariel bez fosfátů		●	●	●
Persil bez fosfátů		●	●	●
Hollupan Super		●	●	●
Univerzální				
Twattmadel	●	●	●	●
Persil	●	●	●	●
Ariel, Omo, Vizir, Balole	●●	●	●	●
Weiser Riese, Texy, Qall	●●	●	●	●
Lanza nová, Biomat nový	●●●	●	●	●
Juwel, Tix nový	●●●	●	●	●
Titan, Palmex nový	●●●	●	●	●
Pro barevné prádlo				
Moher, Perwall	●●		●	●
Azur Color	●●●		●	●

Přijatelné

Nepřijatelné

Při jednom praní se do vody dostane do 5 g fosforu ●, 5 – 9 g fosforu ●●, více než 9 g fosforu ●●●

Zdroje údajů v tabulce: informace výrobce na obalech; obsah fosforu stanovil Hydrobiologický ústav AV ČR v Českých Budějovicích.

Táborová miss

Projeli jsme letošních skautských táborů hezkou řadu. Dá to stovku, sečteme-li návštěvy táborů nás, chlapců co spolu kamarádíme.

Shodli jsme se na tom, že úroveň táborů jde mírně vzhůru, i když některé z nich v nás vyvolaly básné stavy. Šlo především o tábory střediskové, mamutí, kde výrazná podobnost s bývalými podnikovými pionýrskými tábory byla více než patrná. Od této podobnosti je neuchránily ani historické skautské vlajky, ukryvané kdysi pod uhlím, vztyčované nyní na stožáry.

Přitom jsem přesvědčen, že i na střediskových táborech lze vytvořit a udržet skautského ducha a tímto prostředím obohatit táborníky. Neboť je to především prostředí, atmosféra táborů, duch oddílů, které do našich řad přiváděly dychtivou mládež a vychovávaly nadšené vůdce. Jediným zážitkem letošních prázdnin byla moje týdenní dovolená s rodinou na Vysočině. Uprostřed lesů, v příjemném rekreačním zařízení.

Pár dnů po našem příjezdu zde končil svou činnost jazykový tábor mládeže ve věku od 8 do 17 let. Tedy vůbec ne skautský. Bylo v něm asi 200 dětí. Jaký byl jeho program, kromě výuky jazyků, nevím. Chodil jsem na houby a lině, nijak zvlášť jsem tábor umístěný v chatkách nesledoval. Až do posledního večera ovšem. Loučili se s táborem volbou MISS. Děti se toho večera nahnuly do velké jídelny hlavní budovy na jejíž terase jsem u kafe seděl. Co se děje v sále nešlo nevnímat. Odehrávalo se to dva metry od nás. Za velkými otevřenými okny.

Poprvé mě udivil fakt, že soutěž dokázala upoutat pozornost diváků po velmi dlouhou dobu. Začala krátce po osmé a končila v půl dvanácté.

Druhý údiv přišel s jednou ze čtyř dívek, které se probjovaly do závěrečné soutěže. Když se tahle dívka představovala divákům, sdělila jim to ve čtyřech jazycích. Pátým jazykem byla naše mateřština, té jsem nejlépe rozuměl. Řekla, že jí je šestnáct, studuje střední školu a je skautkou. Baví ji prý uzlování a šifrování. U mne okamžitě bodovala. A to jsem ji neviděl v plavkách. Tahle část soutěže přišla za okamžik. Bodovala stále. Potom se dokázala protáhnout jako jediná papírem o velikosti čtvrtky. Ostatní dámy od ní evidentně opisovaly. Zatímco ty tři zbývající vzdychaly po Mišovi Jacksonu, ona zpívala Skoumalovu píseň o starém pánovi co poslouchá jazz. Nevýhrála Miss. U mne ovšem ano. Díky ní, té dívce z Prahy 8, si nedělám takové starosti o náš skauting.

Pedro

(Převzato z časopisu Čin, kráceno)

Lesní kursy

S Lesními kursy se letos roztrhl pytel. Za všechny alespoň dva ohlasy:

Při návštěvách táborů v naší oblasti jsme obdivovali tu velkou tábornickou zručnost, jinde dokonalou organizaci, rukodělné práce... ale jen málokde tu pravou skautskou pohodu a opravdovou čistotu myšlení.

Máme za to, že Lesní kurs na Javorníci většině děvčat tohle dal. Vznikla nová

přátelství, mezi skautkami probíhala čilá výměna zkušeností, předávání písní a zvyků. Konečně jsme prožili skautský týden, aniž bychom pociťovaly generační rozdíl. Ten zmizel jako zážrakem. Kromě toho se projevila spolupráce ChK a DK taková, jaká bývala na LŠ po válce. Děkuje všem, kteří nám pomohli LK uskutečnit.

Eva, Danaika a Fajnotka

Posílám fotografii z letošního lesního kursu „Na Dědku“, který proběhl v době od 20.8. do 28.8. 1993 u Rožmitálu pod Třemšínem. Chtěl bych prostřednictvím časopisu Skauting poděkovat všem přednášejícím, kteří mezi nás zavítali, ale také Akéloví, Šulovi, Harymu a Zdeňkovi, kteří zabezpečovali průběh celého kursu.

Lachtan – Julius Korec

Holandskýma očima ...

Mnoho našich skautů se i na letošních táborech setkalo s populárním Gerardem Waardijkem. S Holanďanem, jenž udělal od roku 1989 pro Junáka možná víc, než mnohý nášinec. Účastníci sněmu jistě mají dosud v živé paměti jeho vystoupení, přednesené půvabnou češtinou, mnohá střediska používají cykloustyly nebo i počítače, jím dodané. V Čechách se objevuje pravidelně zhruba v dvouměsíčních intervalech.

Snad by nás tedy mohl zajímat pohled zahraničního skauta, cizince a pfeči člověka tak nám blízkého, jako je Gerard, na naše tábory. I on je totiž může hodnotit jako my – s ohledem na tříletou činnost Junáka.

„Navštívil jsem deset táborů“, píše Gerard: „a v každém jsem strávil alespoň den, většinou ale více. Nekontroloval jsem je a ani jsem nic nekritizoval. Nejsm k tomu oprávněn. Ale pozoroval jsem a všiml jsem si všeho – a žádný z táborů neudělal Junáku ostudu...“

Ve své zprávě pokračuje Gerard konkrétními poznatky. Všimá si hlavně toho, co je oproti holandskému skautingu u nás rozdílné. Je to především délka tábora (v Holandsku zpravidla jeden týden), umístění v krásné, často velmi nepřístupné přírodě a potom také tradiční „primitivismus“ našich táborů, tedy těsné sepejti a vplynutí do přírody. Většina z navštívených táborů měla dostatek vedoucích. Tam, kde tomu tak nebylo, byl překvapen mírou zodpovědnosti dětí za svěřené úkoly. Na většině táborů tábořili společně skauti a víčata. Ta však mají neporovnatelně větší nezávislost a zodpovědnost než holandské chlapci stejného věku!

Velmi kladně je hodnocena pozornost, věnovaná na našich táborech osobní hygieně, zejména (mnohde každodennímu) koupání v teplé vodě. S výjimkou jediného tábora bylo všude dostatečné množství teplé vody na mytí jídelních misek a kuchyňského nádobí, běžné je také mytí rukou členů kuchyňských služeb. Většina služeb je schopna pracovat při přípravě stravy samostatně, včetně dohledu na oheň. Vaří se jak na otevřeném ohni, tak i na postavených kamnech, nikde se nesesetkal s vařením na plynu nebo na přivezených sporácích. Kvalitu jídla hodnotí všude jako O.K.

„Každý navštívený tábor měl svoji vlastní táborovou hru, většinou velmi duchaplnou. Bylo dobré vidět, že „období dešťů“ neovlivňují nepříznivé program ani atmosféru táborů. V polovině táborů jsem měl příležitost postavit na ukázkou vázanou houpačku a ponechat zde klubo sisalového lana jako prostředek k vyhecování pro práci s tímto materiálem. Na holandských táborech se „pioneering“ pěstuje neporovnatelně více, protože příprava vázaných staveb velice podporuje týmovou tvořivou práci – a také se šetří dřevem, které tak lze použít několikrát.

Při návštěvách různých táborů jsem shledal, že většina dětí je dobře připravena prožít všechny činnosti během tábora. Vedoucí zvládali svou práci také výborně. Většina z nich byla vážně (na můj vkus někdy až příliš vážně) zaměstnána vším, co se týká tábora, činností a táborníků... Ale to je vaše věc, slibil jsem, že nebudu kritizovat.

Takže ještě jednou díky všem – a všem dobrý skauting!”

Podle zprávy Gerarda Waardijcka zpracoval Ondra Vanke

Táboření ve VVP Libavá

Příprava letošní tábornické sezony mnohé skauty nečekaně a nepříjemně zaskočila. Svoje staronové místočko našli buď ohrazeno, nebo opatřeno cedulí: Soukromý pozemek, vstup zakázán. Jestli pak není s novým majitelem domluva nezbytná než rychlý průzkum jinde. V této situaci snad přijde vhod informace o možnostech, která kapacitou, organizací, vhodností pro výuku a výcvik i romantikou má asi sotva sobě rovnou – táboření ve vojenském výcvikovém prostoru Libavá.

Návštěva vojenských činitelů a starostů okolních obcí na Mlýnkách. Foto 2x K. Ho-

Zájem občanské veřejnosti se po roce 1989 do dlouho nepřístupných území do slova vlil jako velká voda, žel, se všemi zápornými důsledky takového vpádu. Normálně zvědavému, či zvidavému člověku zpravidla stačí přijít, shlédnout, učinit si úsudek a dál pokračovat svou cestou. Je však s podivem, jaký letitý min-drák si potřebovala odreagovat ta část obyvatelstva, která spolu s „pomstou na vojenských objektech ničí zařízení pro hospodářské využití vojenských lesů a statků, pytláci, zapalují lesy, vyvážejí odpadky, jsou agresivní vůči každému, kdo toto území hájí.

Proti této svévolné a neřízené návštěvnosti VVP je táboření organizovaných skupin na vymezených místech vojenského prostoru spolehlivou formou regulované návštěvnosti a svým způsobem i jistou ostrahou vojenského prostoru, i když funkci vojenských ani policejních orgánů nijak nenahrazuje ani nezastupuje. Myšlenka využití vhodných částí vojenských prostorů není zcela nová a její uskutečnění závisí na několika nepamětných rovnocenných instancích – velitel VVP, správce vojenského újezdu (t.j. představitel lidosprávy ve VVP), ředitel vojenských lesů a statků a všechny tyto jmenované završuje velitel vojenské oblasti. Zkušenosti z jiných vojenských prostorů ukazují, že stačí, aby jeden z nich neměl k věci poměr a zpravidla zvládá a nepřivlivě ovlivní ostatní. Proto si velmi cenné šťastné osobní sestavy funkcionářů rozhodujících o vojenském výcvikovém prostoru Libavá, kde nás nepřijímá nějaká rozpačitá a dočasně povinná vstřícnost, ale opravdové pochopení a osobní nasazení. Vedle upřímného poděkování přejem, aby se s námi vrátili do mladších let panu generálu Podešvovi, pánům podplukovníkům Janičkovi, Valovičovi, Malému a věčně vzpomínáme bývalého velitele VVP Libavá plukovníka Urbáška.

Gen. Podešva a skautky

Podmínky využívání vybraných lokalit VVP Libavá k rekreaci mládeže jsou stanoveny v Dohodě mezi Vojenským velitelstvím Střed (Morava) a Slezskou lesní školou Junáka, která je zakladatelkou a nositelkou tradic táboření ve VVP Libavá, propagovaného dnes již zemřelým br.

Otakarem Fischerem. Kompletní materiál, který obdrží všechny vstupující skautské jednotky obsahuje pasport tábořiště se všemi podrobnými údaji, dále vzory nezbytné administrativy a základní informace o pobytu a pohybu ve VVP Libavá. Vyhrazená místa se k táboření nepro-najímají, neboť jde ve skutečnosti o krátkodobé pobyty řešené obvyklým propustkovým řízením. Hlavním ubytovatelem je garant požívající důvěry všech dotčených stran. Dvakrát v roce se setkávají zástupci tábořících jednotek s představiteli armády a vojenských lesů a statků: v půli května bývá definitivní umístění žadatelů na tábořiště (t.zv.licitace) a začátkem listopadu se společně vyhodnocuje tábořnická sezona. Srazby bývají v nějakých zajímavých místech VVP Libavá, nebo blízkého okolí prostoru. Mimo vstupní agendu musí žadatelé plně korespondovat i s Hygienou v Olomouci a lékařskou službou, což je ostatně obvyklé i na jiných tábořících.

Ohlasy na pobyt ve VVP Libavá jsou jednoznačně nadšené. Na 20. vytypovaných místech je možno najednou „usadit“ přes tisíc tábořníků, aniž by o sobě věděli, tedy žádný „velkovýkrém“. Právě nerušený pobyt v málo dotčené přírodě je zdrojem poučení, změření vlastních sil a obrácení k duchovním hodnotám. Za táboření ve VVP Libavá se nic neplatí a není zatím uzavřeno nikomu, kdo se podřídí daným regulím. Radosti i zkušenosti tu zatím svorně vedle sebe čerpají mimo jednotky českého a slovenského Junáka i další registrované organizace mládeže, za něž se při žádosti o vstup zaručí jejich vyšší vedení, nebo zřizovatel. Pro pedagogy a vychovatele to může být velmi zajímavé srovnání.

Výsledkem pobytu mládeže ve VVP Libavá nemusí být jen odpočatý duch a tělo. Mladý člověk si velmi brzy všimne rozdílu mezi skutečným životem VVP, hodnotou navštíveného regionu a často hysterickou kampaní účelově fungujících sdělovacích prostředků, které buď vidět vlastníma očima nedokážou, nebo nechťejí. Ve VVP Libavá má všechna živá příroda včetně člověka ekologický rezervár, schopný udržet biologickou i technickou stabilitu značné části Severní Moravy. A v těchto strohých termínech má své místo i krása, romantika a dobrý vztah.

Přemek, garant pro táboření ve VVP Libavá

Esperanto na táboře

V roce 1887 zveřejnil ve Varšavě doktor Ludvík Lazar Zamenhof první učebnici esperanta – nejjednoduššího a nejrozšířenějšího mezinárodního jazyka.

Čeští esperantisté se od 4. do 17. července sešli na svém letním táboře, který

byl v tomto termínu přednostně určen pro junáky a skauty.

Milý tatínku,

posíláme Ti pozdrav hned, jak jsme dorazili na tábor. Je u Stříbrné zátky na Vranovské přehradě a patří Klubu esperantistů v Třebíči. Letos už je to 41. ročník Letního esperantského tábora – Soma esperanto tendaro. O prázdninách se tu učí esperanto – mezinárodní jazyk, potom taky angličtina a němčina, a dokonce i italština. Naše vedoucí Marika se tu učila před víc než dvaceti lety a dodnes esperanto umí, teď je ve skupině C, co si esperantsky plynně povídají (ona zatím spíš poslouchá).

Nám se esperanto taky líbí, je lehoučké a rychle si všechno pamatujeme. Všichni Delfíni – to už víš, to je naše družina v 8. oddíle vlčat – jsme se začali učit esperanto. Někteří rodiče svoje děti zapasali na jiné jazyky, ale my jim to doma vysvětlíme. Chtěli jsme být spolu: je tady Rychlonožka – šestník, trubač David i s trubkou, Bobr, Dejl a my tři, a taky Kuba – Krtek a Zuzka – Myška. Veverka a její brácha Kryštof jsou větší a učí se němčinu, a taky Kvak od Bílých orlů nás zradil s němčinou. Nu co! Nám se líbí esperanto i naše učitelky Libuška a Bohunka.

Dopis jsme zapoměli poslat, tak ještě přidáme novinky. David troubí na nástupech, my tam jsme vždycky ve vlčáckých krojích. Marika nám přivádá postupně domovenky, naučila nás plést turbánek na šátek, dostali jsme píšťalky se šňůrami a do Vídně jsme jeli v plné parádě i s vlčáckou vlajkou!

Celý autobus nás jel a všichni chodili za naším vlajkonosem. Byli jsme i na věži u svatého Štěpána a nakonec jsme prolezli celý Prátr a svezli jsme se na vodní cestě ve strašidelném hradě!

Je nás tu 130, většinou samí školáci. Vedoucí a učitelé jazyků jsou většinou mladí a je s nimi legrace. Nejvíce práce má asi Kvak. Taky budí ráno písničkou, vede skautskou rozvicku, má nás všechny Delfíny na starosti, hraje na kytaru při poslední hodině před obědem, když se všichni učíme písničky v jazycích, co se tu učí. Je tu taky jeden Němec a jeden Ital Vito, co učí angličtinu a vyhrál Sympafáka '93. Kvak zase vyhrál Misáka a náš Čipera byl třetí v obou soutěžích (a to mu ještě není ani šest let!) Myška byla druhá miss a Marika Sympafáčka '93, i když už je dávno maminka. Všem tady tahá klišata a má na starost Maňáňy (to jsou největší angličtináři od Víta) a Maňáni zase nás – Delfíny, když se třeba jdeme koupat do jezera. Taky jsme jezdili na lodičkách, ale potom už byla skoro pořád jenom zima a bláto. Ale měli jsme nejlepší program u obou táboráků, které musel postavit Kvak, protože je tu jediný pořádný skaut. Je tu sice ještě Pavel

a Bohunka, ale ta trénuje koncert na klavír, co nám ho zahrála i v neděli v kostele v Lančově na křtinách. My jsme tam taky zpívali a hráli, co jsme se s Kvakem naučili. Byli jsme i na vranovském zámku, a tam se jim taky líbilo, když jsme zazpívali v tom velkém sále nad skálou. Byli jsme i 6 km daleko u zříceniny velkého hradu Cornštejna a velcí směli jít i na hrad Hardegg na rakouskou hranici. Večer zase byly přednášky nebo filmy a několik diskoték, abychom v té zímě nezmrzli.

V jídelně se i v noci topilo, aby uschly plné šňůry mokrého oblečení a boty. I poslední den lilo a tak vedoucí vymyslel vánoční besídku s nadílkou. Celé odpoledne jsme vyráběli, psali a malovali dárečky s adresami i bez adres, aby se na každého dostalo. Marika se zlobivým Pipínem zase složili písničku o táboře a všech 30 slok jsme si večer spolu zazpívali – o všem a o všech, i o nás!

A pak jsme si všichni řekli, že za rok určitě přijedeme zase a všichni Z Brna nám slíbili esperantský časopis pro děti, Li-buška nám dala učebnice s sebou domů a Marika nám slíbila, že nás bude dál učit. I Kvak se bude učit, protože esperanto je snadné a mluví se jím opravdu na celém světě. A esperantisti, stejně jako skauti si všude pomáhají. Přivezli jsme si několik knížek pohádek a písniček přeložených do esperanta, a máme slíbenou i jednu foglarovku, nedávno taky přeloženou do esperanta.

Milý tatínku, nezlob se, že i my jsme neposlechli a začali se učit esperanto s ostatními Delfinami. A Marice doma budeme zase říkat mamínko.

*Tvoji Pilot, Pašák a Čiperka
Převzato z Deníku českobudějovicka
Foto M. Petmanová*

Vodácká Ohře 93

93. oddíl vodních skautů a skautek DELFINI Plzeň byl před r. 1989 přikryt v TOM a zabydlen jako kroužek v tehdejším MěDPM. Hlavní náplní byl vodácký výcvik a putování nejen po řekách.

V letošním roce jsme byli požádáni o vrácení většiny zapůjčené výstroje. Začali jsme tedy stavět lodě, z tradice C2 a to typ „tučňák“, který se nám nejlépe osvědčil. Pádla a vesty si členové postupně opatřují vlastní, stejně jako lodní pytle. Pro letošek jsme zvolili řeku Ohň v úseku Cheb – Klášterec. Zatímco dříve jsme jezdili až do Žatce a tábořili většinou tam, kam nás voda donesla, s obnovením skautingu jsme kilometrů všech našich výprav a táborů zkrátili na cca 60 %, aby bylo možno zařazovat skautský výcvik a hry.

Snad jsme zvolili Ohň proto, že nám je mnoho jejich zákrutů a míst důvěrně známo nebo proto, že místy dobře přeježděná teče a je na ní málo jezů k přenašení. Hlavní důvod byl ale asi ten, že z r. 1990 jsme ji považovali za klidnou řeku s malou frekvencí lodí, s možností zajistit si pro týdenní přerušení plavby dobré nerušené tábořiště.

Zatímco v roce 1990 jsme veškerá potřebná jednání vedli korespondencí, letos jsme raději věnovali den volna v polovině května na to, abychom celou trasu prošli a osobně se představili starostům obcí,

v jejichž katastru táboření připadalo v úvahu, byť i jen na jednu noc a pak jednali i s majitelem kempu či pozemku. Považovali jsme to za zcela normální. I v předkomunistické době bylo na skautské oddílové či družinové výpravě samozřejmě ohlásit úmysl přenocovat někde pod stany na četnické stanici a následně se domluvit s majitelem pozemku.

Na letošní pouti jsme však měli možnost vidět, že si řada (ne všechny!) organizací a jednotlivců neuvědomuje nové skutečnosti a jednají jak za komunistické éry, kdy vše patřilo státu, tedy všem a nikomu. Stejný je jejich vztah k okolní přírodě, k řece a stejný je jejich bohorovný vztah k ostatním souputníkům.

Je více než směšné, že skautský vůdce, celoročně nezištně pracující s oddílem, se dobrovolně podrobí zdravotnické vyhlášce (185/90, 445/92) a nechá si vystavit formální vysvědčení o „bezúhonnosti a schopnosti vést tábor dětí“. Leckterá taková nařízení ho musí profesionálně urážet, neboť je od prvopočátku svého členství ve skautingu (alespoň českém) veden k tomu, aby se ve smyslu takových nařízení choval a tak jednal. Naopak si myslím, že řada vedoucích organizací, se kterými jsme se na Ohři potkali (a jistě i na dalších řekách), o těchto vyhláškách nemá ani potuchy, nebo se podle nich vědomě nechová.

Znečišťovatelé přírody a tábořiště jsou nepostižitelní. Kde byla kritická situace (a ty byly všude), nikde jsme se s žádnými kontrolami nesetkali. Přitom na nejnutnější potřebu zařízení se vztahuje § 22 uvedené vyhlášky i tam, kde vyhláška není závazná jako celek (například při podlimitním počtu dětí).

Pro přenocování na 1 noc postačí i pro skautský putovní tábor zpravidla veřejné tábořiště (VT), které by mělo mít vybudovanou strukturu hygienických zařízení. Stačí pak čas správně VT oznámit počet stanů a termín úmyslu tábořit, aby stany našeho tábora nebyly rozptýleny po celém kempu.

I při celkovém počtu účastníků jen 17

chůzi nepoužitelné. Čichové vjemy tomu odpovídaly. Podobné chování „táborníků“ jsme pozorovali i jinde. Lidská lenost prostě nezná meze.

Pokud se týká naší kritiky „poříční hygieny“ v západočeském regionálním tisku, doporučili jsme, aby hygienici usilovali o doplnění předpisu pro vybavení sportovního turistického plavidla: kromě již předepsaného pádla, úvazu a vylévačky musí být každá loď vybavena lopatkou. Ostatně již Mojišův dal Izraelitům během pobytu na poušti podobné hygienické nařízení. My se zatím jen divíme, že na řekách nevznikají ještě hromadné infekce.

Lidské vztahy na řece

Ze sportu, označovaného jako vodácká turistika se pomalu vytváří i družnost a jemu vlastní pravidla „slušného chování“. Přesvědčili jsme se, že někomu může být trnem v oku i kázeň a pořádek ve skautském táboře. Naše povolení k použití malého neoficiálního tábořiště pro cca 10 stanů naproti Starému Sedlu vodáci většinou respektovali a využívali jiných tábořišť.

Jednou se na naše tábořiště doslova vedral vedoucí tábora neznámé organizace s několika dospělými na asi 5 kanoích a 50 dětmi na 16 pramicích. Bez jakéhokoli pozdravu začal rozhodovat, kde mezi naše stany umístí ohniště, stany, snažil se nás přimět k přemístění našich zařízení. Trvalo chvíli, než jsme ho přesvědčili k využití ráno opuštěného tábořiště na protějším břehu. Nepochopili jsme, jak si vůbec představoval umístění tak velkého počtu osob i v případě, že by naše tábořiště bylo volné. Dříví, které na uvolněném místě našel, nechal ráno naházet do řeky, aby nemohlo být nikomu k užitku.

Vodáci, ať již skauti či ne, se při setkání nebo předjíždění zdraví svým „AHOJ“, při projíždění kolem tábora jsou nejprve zdraveni z břehu. Tak praví dobré vodácké mravy.

Vodní turistika se stala módou a tak každý, kdo sedí v lodi nemusí být ještě vo-

vezl tábor polní lopatu a krumpáč a i při jednorázovém přenocování se budovala nezbytná zařízení, jako malá vsakovací jáma a latrina.

Během tábora jsme zjistili, že např. v Tršnici i přes zákaz v okolí mostu tábořilo na 200 osob, z toho byly dva uzavřené tábory dětí, 1 tábor neorganizovaný, který se během dne obměnil. Křoviny a stezky v okolí byly tak znečištěné, že byly pro

dákem se vším všudy. Podle toho se nám někdy místo odpovědi na pozdrav dostalo jen udiveného pohledu. Snažíme se nebrat to na vědomí a chovat se spíše jako v dobách, kdy si posádky i vzájemně cizích lodí společně pomáhaly, zejména na jezích. Někdy si myslíme, jestli naše snahy nejsou poněkud „donquichotské“...

*Nemo
Foto Vladimír Pospíšil*

KOMU DÁME SVOU DŮVĚRU

Již v dvojpříspěvku, zamýšlejícím se nad „přelomovostí“ V. sněmu (1, 2) bylo upozorněno na podstatný význam kvality těch, kteří budou zvoleni do nejvyšších orgánů našeho hnutí. – Při pročítání jednoho z posledních čísel Mladého světa mi padlo do oka srovnání předností a nedostatků našich nejvyšších představitelů státu (3). – Také jste si všimli? I toho, že konkrétní kritéria Střediska empirických výzkumů, které toto srovnání vypracovalo, jsou šita jako na míru i pro naše potřeby – pro potřeby voleb do nejvyšších orgánů Junáka? Rozdělil bych je jen do několika skupin:

1. **Odbornost** – I my bychom měli volit jen ty, kteří opravdu něco dovedou a již to i prokázali ve společenské praxi; ti, kteří chtějí „funkcionářit“ bez náležité odbornosti, bývají často diskreditačními elementy každého hnutí.
2. **Demokratičnost** – silné demokratické citění volených je předpokladem i dalších dvou cenných vlastností, které Mladý svět uvádí: **ochoty naslouchat** mínění druhých a **schopnost domluvit se** s nimi. – Naším kandidátům by tyto vlastnosti a schopnosti jistě chybět neměly.
3. **Poctivost, bezúhonnost** jsou právě v dnešním posttotalitním období charakteristikami zcela neodmyslitelnými. – Nechceme přece jako své představitele nějaké převlékače kabátů, ale takové sestry a bratry, kteří zůstali našim ideálům věrni i v dobách nejtěžších. Takoví jistě byli i **upřímní-otevření** (další kritéria MS), byť se to tehdy nevyplácelo.
4. Vedle již uvedených základních kvalit posuzujeme i **prozíravost a předvidavost** těch, které budeme volit a zároveň i jejich **schopnost rychle řešit problémy**. – Nejsou-li tyto kvality pospolu, může to často dost vadit!

5. Dále je důležitá **srozumitelnost – umění vysvětlit** to, co je třeba udělat a v této souvislosti **dovedt prosadit** argumenty podložené návrhy řešení.

6. Konečně je třeba vzít v úvahu i **přesvědčivost – osobní kouzlo a schopnost reprezentace** – nejen v úrovni střediska, ale i vyšších celků a dokonce i v zahraničí.

Pokud někomu ve výčtu kvalit chybí ty, které jsou podstatné pro práci s dětmi a mládeží, nemělo by to být – dle mého názoru – na závadu, protože budeme přece vybírat především z osvědčených vůdců a vůdkyň oddílů, tedy z těch, kteří tyto vlastnosti v praxi již dostatečně osvědčili. – Nikdo, kdo nebude kandidován i svým střediskem, by v kandidátních listinách figurovat neměl.

Myslím, že šest výše uvedených souborů kvalit bychom měli zvažovat u všech činovníků, které budeme do kandidátních listin navrhnout – ať již pro okresní (oblastní) anebo ústřední volby. Přidržme-li se přitom i vyhodnocovacího klíče Mladého světa (výborný – velmi dobrý – dobrý – dostatečný) a dospějeme-li k průměrným výsledkům obdobným jako v případě průzkumu kvalit nejvyšších představitelů státu (jako přednostní byly uvažovány jen ty kvality, které byly vyhodnoceny jako výborné neb velmi dobré a těch byla většina), měly by být naše příští volby zárukou, že zvolíme dobře. – Vedle šesti zmíněných kritérií principiálního rázu bychom však měli mít na paměti i jedno důležité pragmatické: naše ústředí potřebuje zásadně omladit, navrhujeme proto za kandidáty především činovníky střední a mladší generace.

Eduard Pachmann

Citovaná literatura: 1. Pachmann, E.: *Čím byl V. sněm přelomový a velký*, Skauting 31 (92), 1, 13.

2. Pachmann, E.: *V. sněm opravdu přelomový?* Skauting 31 (1992), 2, 6.

3. Slavík, J.: *Přednosti a nedostatky Václava Havla a Václava Klause*, Mladý svět 35 (1993), 32, 34.

Ad Vlastní názor?!

OPRAVTE SI!

Autorka článku VLASTNÍ NÁZOR? ve 2. čísle Skautingu vychýřila na čtenáře tolik hrůz a tolik námětů na několikastránkové úvahy, že člověk neví kde začít: ekologie, svoboda projevu a tisku, demokracie, umění debaty, tolerance... Nuže – říká třeba, že nepoznala prostředí, jež by odolnost vůči jakýmkoliv demokratickým změnám projevovalo tak zvrpale jako ústřední orgány Junáka. Šťastná to žena. Je to její názor – i když samozřejmě ony ústřední orgány na sněmu zvolili zvolení delegáti, a každém rozhodnutí se v nich předem důkladně hovoří (někdy pro můj vkus až příliš důkladně) a pak hlasuje. Tím to ovšem končí – usnesení je pak závazné, ať se mi líbí či ne. Tak to v demokracii chodí. A my ji zatím moc neumíme.

Právě tak neumíme debatovat. Naše diskuse jsou často nekonečné, nevěčné, nudné, zdoluhavé, točí se jako pes za svým ocasem a ještě ke všemu kolem kozího chlupu. Autorku vyvedlo z míry, když před dvěma lety poznala, jak to odpadá jinde. A co čekala? Kde se to lidé měli naučit? Právě proto jsme tenkrát pokládali za nejvýznamnější pomoc nikoli stany a peníze, ale vzkázali jsme si do WOSM, aby nám lidé, kteří umění rozhovoru mohli nerušeně cizelovat celé půlstoletí, ukázali jak na to. Aby se umění debaty učili mladí lidé právě u skautů. Po návštěvě lesních škol a kursů mám domněnku, že se učí velice rychle. Debata je jeden ze způsobů poznávání, vůbec v ní nejde o nějaké vítězství. Jde-li někomu nikoli o poznání, ale o produkci, zviditelnění či „vítězství“, je po ní. Zvlášť když sílu argumentu nahrazuje silou hlasu či „funkce“. Jsou i tací. Každý

je veliký demokrat – dokud jde všechno podle jeho představy a vůle. Běda, když většina rozhodne jinak.

Co se iniciativy (nikoli debatování) týče, je jí spíš málo než moc, anebo přesněji: projevují ji stále titíž lidé. Jen houšť a větší kapky. Každý letmý nápad nemusí ovšem být okamžitě uskutečnitelný.

V současné době se ve stanovové komisi, a na základě podkladů, které připravila, i v ústředních orgánech debatuje o úpravě stanov – věcně či méně věcně, ale hlavně otevřeně a všichni přitom mají zcela nepochybně na mysli prospěch hnutí. Debata však autorku článku Vlastní názor kupodivu najednou není po chuti. Zčistajasna je to pro ni „tuhý boj“. Jeden se nezavdělčí. (Redakce kupodivu ona dvě slova opomněla zvýraznit – takovou senzaci!) Velkoryse dále píše o „sporných bodech“ a dobře ví, že sporný bod je jediný: struktura ústředních orgánů. Je to rána pod pás. Pro neinformo-

vané: předválečný SJSaSRČS měl Ústřední radu a náčelnictvo s výchovnými odbory. Junák má ústřední orgány čtyři. Někteří (například já) se domnívají, že je to těžkopádné a nepraktické. Jiní jsou toho názoru, že by to tak zatím mělo zůstat. NChK navrhlo ústřední orgán jeden, a to ihned, jiní k němu chtějí dospět postupnými kroky. O tom je diskuse – či „tuhý boj“, chcete-li. Vyprávět o sani se čtyřmi hlavy je ... prostě pohádkové. Ale lidé se koneckonců rádi straší.

Ostatné není třeba, aby si čtenáři škodolibě mnuili ruce, i je to čeká a nemine. V. sněm totiž uložil, aby si o nových stanovách pohovořili i činovníci ve střediscích, tak, aby delegáti o nich mohli skutečně odpovědně hlasovat na sněmu – ať již rádně či mimofárně (i s tím V. sněm vyslovil souhlas). Důležité je, že ty body naší „ústavy“, na nichž skutečně záleží: slib, skautský zákon, cíl našeho hnutí a metody, jakými jej dosahujeme před-

mětem žádné debaty ani tuhého boje nejsou. V tom panuje naprostá a skutečná shoda.

Ve třicátých letech sovětský tisk jásal, že výroba traktorů stoupá o 1438 % oproti carskému Rusku, naopak se vysmál kapitalistickému hospodářství, protože v té době v USA strmě klesla výroba kos, srpů a cepů. Byla to pravda. Podobně se to má s názorem, že počet členů Junáka klesl o deset tisíc. (Tuto senzaci ovšem redakce zvýraznit neopomněla). Naproti tomu lze statisticky dokázat, že se počet členů od ledna do října letošního roku o šest či sedm tisíc zvýšil. Lidé vždy odcházeli a přicházeli a číselky tu nic neříkají. Jedna "nezávislá iniciativa" dokonce výslovně požadovala radikální snížení počtu oddílů a členů. Bylo třeba počítat s tím, že všichni, kdo po roce 1989 přišli, nezůstanou. Někteří si to prostě představovali jinak, jiní si chtějí dělat, co chtějí a u nás to nejde. V jednom městě přešly do jiného sdružení dva oddíly, protože v něm zaměstnali jejich vedoucí. My tolik peněz nikdy mít nebudeme, abychom mohli vedoucí platit. Jiné oddíly přišly o klubovnu, neboť nedokázaly platit nově vyměřené vysoké nájemné a bez klubovny si nedokázaly poradit. A jsou i případy méně pochopitelné. Na Moravě mi v soukromé rozmluvě místopředsedkyně ORJ vypravovala, jak odešel jeden nesmírně dobrý, mladý vedoucí a výchovný zpravodaj, protože ho starý, zasloužilý vedoucí střediska vysloveně šikanoval. Na otázku proč ORJ něco neudělala, odpověděla, že se toho zasloužilého nechťeli dotknout. Nekomentuji. Na kolokviu o demokracii a toleranci v září tr. zástupce YMCA doc. Hrabal prohlásil, že Pionýrská organizace je v mnohem lepší než Junák. U představitelů organizace, která nám je myšlenkově i svými osudy blízká, to může překvapit, ale může mít pravdu. Bodejť by ne, když pionýři mohli skoro půl století nerušeně pracovat a probíhala u nich plynulá generační výměna, zatímco my musíme znova a znova začínat znova. Bez starých činovníků nebylo možné skautské hnutí obnovit a bez mladých také ne. Dojde-li někde ke střetu, neurčují jeho soudnice číselky věku, ale spíše číselky IQ.

Dostal jsem jedničku ze svobody tisku - zaslouženou jedničku. Doufám, že si ji nepokazím, upozorním-li dnes na někte-

ré zvláštnosti tisku skautského. Každý novinář je trochu senzacechtivý - o tom, že pes pokousal pána, rád napíše; toho, že tisíce lidí nikdo nepokousal, si nevšimne. (Vůbec nejlepší je, když pán pokouše psa). Ani skautští novináři, jak je vidět, nejsou jiní. Jenomže jejich časopis jiný je. Především je to měsíčník, navíc s měsíční výrobní lhůtou. Když Zelený raník přinese nepravdu, polopravdu nebo vyložený lach, můžete se vsadit, že už Modrý poleďník a Oranžový večerník, o Lila půlnocních novinách nemluvě, na to okamžitě zareagují, přinesou názor druhé strany, dešifrují, jaká je pravda. Přinese-li něco měsíčník, lze se tučně vytištěnými "senzacemi" polemizovat v nejlepším případě za měsíc, když to dobře dopadne. Celý měsíc i dva mají volné pole působení.

Cenzura i autocenzura jsou fuj. Zbývá tedy pouze jediné - položit si otázky: O co mi jde? Čemu chci prospět?

Jiří Navrátil

Ilustrační foto z V. sněmu 2x Jan Zavřel

Tohle se mi stane vždycky, když jde kolem skautský oddíl!

Ze zahraničního humoru

Omlouváme se čtenářům,

že nám unikla mylná informace v článku Vlastní názor. Píše se v něm, že opustilo naše řady více než 10 000 členů. Autorka zřejmě vycházela z počtů, uveřejněných v 7. a 10. čísle loňského Skautingu

v číslech O. Vankeho a M. Žaloudka. Ohlédnutí za registrací I a II: k XII/92 83 560 členů, k V/93 72 088 členů.

V tomto článku však čteme: "...v doregistracích vedoucí oddílů neuvádějí počty členů, kteří odejdou během roku a nově přichází se ke stavu pouze přičítají. Tím se stav členské základny ke konci každého roku zvyšuje a neodpovídá tak skutečnosti. Jedině správný údaj je z dubnových registrací, kdy se v souvislosti s registrací platí příspěvky za všechny členy oddílů."

Z toho plyne, že bychom měli brát v úvahu údaje z jarních registrací: k IV/92 79 337 členů, k V/93 72 088 členů.

Číselky ale opravdu neříkají vše. Vždyť už od let předválečných chceme raději "kvalitu než kvantitu". Důkazem toho, že to platí i dnes, je úryvek z rubriky Z junácké stezky v Karlovarském deníku. Bratr Čochtan píše: "Na jednání ORJ 6. 9. bylo doporučeno přirozenou selekci začít vytvářet raději méně početné oddíly, ale trvat na tom, že letošní rok by měl být konečným přechodem od kvantit k kvalitě v oddílech..."

Na to, zda se pokles členské základny Junáka zastavil či nikoliv si tedy budeme muset počkat do dubna 94.

redakce

K článku „Vlastní názor“ ve Skautingu č. 2

Otevřená slova k neduhům především ústřední rady Junáka dávají naději, že všechno není beznadějné. Je ovšem nutné, aby se do nápravy věci společných zapojila skautská veřejnost. Poslední návrh stanov, vypracovaný tzv. předsednictvem ÚRJ totiž dále utužuje centralizaci, přisuzuje ÚRJ pravomoci, dříve příslušející sněmu a ruší smírčí komisi. Je nutné prosadit názor, že základem zlepšení v Junáku může být jen decentralizace, která konečně uzná, že i na úrovni např. okresů nejsou jen skautská nedochůďčata.

Funkčnost ústředí se všemi jeho hlavami musí zajistit nové stanovy a volby na příštím sněmu – obojí důkladně připravené a projednané i na úrovni okresů.

Jenda Stöhr, Břeclav

Ad Ortel (Skauting 1/93)

Z článku br. Holíka vyplynulo, že jsem nedisciplinovaný zpravodaj náčelnictva, který ani nebyl schopen zúčastnit se jedné z hlavních akcí, pořádaných pro R&R v tomto roce. Dovoluji si tedy napsat vlastní pohled. Je smutné, že ohlášená spojka u posledního, navíc zpožděného, viahu nečekala. Vyдали jsme se tedy příbližným směrem na cestu a po marném hledání tábořiště se o půlnoci za silného deště uložili v lese ke spánku. Okolo půl jedné nás vyburcovali dva pořadatelé, s nimiž jsme se dohodli, že pro nás přijdou druhý den před budičkem, který měl být v 6.30. Když se ani v sedm hodin nikdo neobjevil a z žádného směru nebyl slyšet předstartovní hluk, naši účast na Ortelu jsme bohužel museli vzdát. Je škoda, že tato skutečnost zase mně pokazila dojem z akce, která byla jinak podle ohlasů účastníků velmi dobře připravena.

O. Vanke

ad...

Foto Miroslav Hromádka

Milý Jendo Potůčku,

dovol mi, abych reagoval na tvůj příspěvek „Proč?“ Myslím, že vidíš celou věc příliš černě. Vedu oddíl skautů a dělám to jednak z přesvědčení, že je to dobrá práce, která mě baví, a také proto, že jsem v sedmdesátém sliboval svému vedoucímu nejen být dobrým skautem, ale také, jednou až bude zase líp, pokračovat tam, kde byli naši starší bratři učitelé násilně zastaveni. Také jezdím dvacet let na vandry s kamarády trampy. Také co jiného? Vždyť trampingu bylo to jediné, co nedokázala vládnoucí garnitura zlikvidovat, protože to nebyla žádná organizace, která by šla jednoduše zakázat. Spojovala nás pouze láska k přírodě, romantika, svoboda a vzdor proti těm, kteří způsobili, že nám třeba na krásná dětská léta, strávená ve skautských oddílech, zůstalo pár fotek a krásná vzpomínka.

Když se kolo dějin otočilo, šli jsme každý tam, kam ho táhlo srdce a svědomí. Tak ty tedy máme vedle sebe trampy a jejich ČTU, Woodcraftery, Tomíky, Brontosauy, Skauty... Všichni chtějí vychovávat děti a mládež, všichni prý mají společnou lásku k přírodě a místo aby spolupracovali a přejímali dobré zvyky mezi sebou, pěstují mezi sebou řevnivost. Zvykl jsem si dělit lidi jen na dobré a špatné. A mám kamarády mezi trampy i mezi woodcraftery. Dokonce se mi stalo, že mi byla má trampská minulost i přítomnost některými bratry činovníky vytýkána.

I nám skautům občas chybí tolerance, Jendo. Dobří skauti však nejsou tak špatní jak píšeš. Víš, vždycky záleží na lidech, kteří oddíl vedou. A nejen skautský. A věř mi, že to chce hodně trpělivosti a vůle, dokázat s dětmi za dvě hodiny týdně a jeden víkend měsíčně to, co škola nedokáže za několik let a mnozí rodiče za celý život.

A když Ti, Jendo, někdo na rovinu říká, že Tě nemá rád a vidí Tě třeba poprvé v životě, tak se dobře podívej, jaký je on sám. Jestli to není turista, který vyšlapává ve svahu zkratky a peče vuřty nad hořící pagodou, tramp, který stráví slušně den v hospodě a večer u slavnostního ohně se spoustou dětí kolem vypráví sprosté fáry, nebo woodcrafter, který

nemá rád kroje, disciplínu a jakékoliv bojové hry, a snaží se Tě přesvědčit, že Indiáni byli beránci, kteří trávili život malováním tee-pee a navlékáním korálků. A na tu uvítací větu, kterou jsi musel vyslechnout, bych asi odpověděl: „Kamaráde, upřímnost za upřímnost, já ti řeknu také na rovinu – nemám rád hloupé lidi.“
Jerry, 19. odd. Pardubice

Víme PROČ?

Jenda Potůček, „rádce obyčejného skautského oddílu“ (Skauting 32,1,15) se rozhodl optat, PROČ se setkává s „masovým opovrhováním skautského hnutí“. I když trochu přehání, sám jednu z příčin vidí v tom, že řada skautů „vůbec nedodržíme stanovené zákony, jsou sprostí a drzí, ničí přírodu...“ – Je-li tomu tak, měl by jistě pravdu, i když by se v tom případě již nemělo mluvit o skautech, byť by ještě – neprávem – nosili skautský kroj.

Je zřejmě ještě dost oddílů, v nichž skautský duch, bohužel, ještě nezakotvil, jejichž vedoucí nejsou na žádoucí úrovni atd. – Vedoucí takovéhoto „oddílu“ (nechce se mi v těchto případech používat označení „vůdce–vůdkyně“) by měla příslušná střediska či vyšší složky okamžitě popohnat k odpovědnosti. Nebude-li možné situaci zásadně ozdravit, je třeba takovéto oddíly třeba i zrušit – s tím, že „zdraví skautici“ budou převedeni do oddílů dobře fungujících.

Příčiny však mohou být i hlubší a složitější. Co problémů se tož za posledních pět století totalismu nahromadilo! V zásadě je lze rozdělit – stejně jako ty celospolečenské – na progresivní a regresivní (ať již se ony samy označují jakkoliv). Ty první souvisejí s hledáním nových cest za nových podmínek a jako takové je proto třeba brát je s pochopením a napomáhat jejich pozitivním řešením. Ty druhé je třeba odhalovat a jako takové je charakterizovat a důrazně čelit jejich šíření. – Vzhledem k Jendově dotazu je třeba doplnit, že ty druhé jsou (zjednodušeně) ještě především dvojí: subjektivní a objektivní.

Představitelům subjektivních problémů není skauting po chuti především proto, že klade jisté nároky na své členy. Tomu se tyto „kritici“ vnitřně vymykají nejsnadněji tím, že celým hnutím „opovrhují“ a pomlouvají je. Představitelům objektivních problémů vadí skauting principiálně, jako tomu bylo za totalismu (případně nejsou při zastávání skautských principů důslední).

Milý Jendo Potůčku, nepropadej skepsi. Porad se třeba s vůdcem Tvého „obyčejného oddílu“ (v obyčejných skautských oddílech by nedostatky, které vidíš jinde, panovat neměly). Snažte se prostřednictvím vůdce střediska či vyšších celků zjednat urychlenou nápravu. Pokud jde o subjektivní problémy druhé kategorie, hlavu si s nimi nelam – takové vždy byly, jsou a budou. Jim lze čelit jen konkrétními postoji a činy, které příslušné pomluvy vyvracejí. Slovní války zde mnoho nepomohou. Pokud jde o problémy objektivní, nemůžeme je v této stručné odpovědi ani charakterizovat. Je však již připravena beseda v úrovni redakční rady Skautingu, která se jimi zabývat bude. Závěry budou

publikovány. Snad v nich najdeš i další odpovědi na Tvá dnešní PROČ?

E. Pachmann

Dík a uznání časopisu Skauting!

Rád bych přidal svůj hlas na stranu těch, kdo po zásluze oceňují vysokou úroveň našeho časopisu Skauting. Potěšilo mne, že tak již učinil zkušený bratr Mirek Vosátka – Grizzly v 10. čísle 1993.

Jeho zkušenosti spisovatele, publicisty i dlouholetého skautského pracovníka mají svou váhu. Chtěl bych, jako vysokoškolský pedagog, který po 40 let přičítal do styku s mládeží a odborně se zabýval výchovnými problémy, potvrdit, že Skauting v posledních ročních přerostl v pozoruhodný časopis, jehož články mají vždy svou hodnotu – ať již se jedná o studie výchovné, historické nebo jen informační. Měl jsem možnost už za totality prostudovat různá skautská periodika zahraniční a s radostí konstatuji, že naše skautské hnutí má daleko hlubší záběr a cílevědomější teoretickou základnu – díky celé řadě zkušených lidí, z nichž mnozí zveřejňují svoje myšlenky i zkušenosti právě v ústředním časopise. Vím o těžkostech, za jakých je náš časopis vydáván – a nejsou to jen problémy finanční!

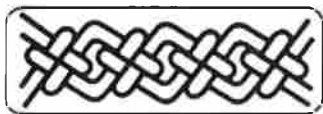
Přál bych si, aby se časopis více rozšířil. S překvapením zjišťuji, jak mnoho starých skautů – mých vrstevníků – sice nostalgicky horuje pro junáctví a občas se i zlobí, že dnes všechno nejde tak, jak bychom si to přáli – ale svůj časopis nepodporí, většinou ho ani neznají... Děje se tolik nového v našem hnutí – a oni zůstávají jaksi mimo, utopeni ve vzpomínkách „jaké to bylo kdysi lepší“. Nedělejme si iluze, problémy i nedostatky byly vždycky, i když těch katastrofických a demoralisujících vlivů na mládež skutečně nikdy nebylo tolik. Ale tím spíš je třeba přispět, pomoci, skutkem i radou. Kéž by se časopisu Skauting i nadále dařilo soustředovat na svých stránkách všechny bratry a sestry dobré vůle!

Ladislav Rusek – Šaman

Ze zahraničního humoru

Názory, otisklé na těchto třech stranách, se nemusí vždy shodovat s názory redakce.

Oznak mezinárodního přátelství

Jak již název napovídá, odznak mezinárodního přátelství (International Friendship Award, dále IFA) se týká rozvoje přátelských vztahů. Kdo by si však myslel, že jenom mezinárodních, mýlil by se. Tento, ve Velké Británii stále více a více populární odznak totiž smeluje i jednotlivé věkové skupiny ve střediscích, motivuje je ke společné činnosti a spolupráci. Při týmovém snažení, jehož viditelným označením je modrozlutá „nudlička“ přišitá pod domovenkou, roste porozumění a respektování všech ostatních, nových

přátel, žijících v různých zemích. Proto je důraz na plnění tohoto odznaku rozložen rovnoměrně mezi věkové skupiny a na získávání mezinárodních zkušeností. Vlčata mohou například vyměňovat známky a pohlednice, skauti si poskytují zprávy o činnosti svých oddílů a roveři se vypraví na společnou prázdninovou expedici...

Jaké jsou výhody plnění IFA?

- Každý ve středisku se účastní „lovení“
- od nejmladších po nejstarší, každý na úrovni svých schopností,
- každý oddíl si při společném zaměření střediska na jednu určitou zemi může vypracovat svobodně vlastní dlouhodobý projekt, každé středisko si podmínky stanovuje samo, přiměřeně svým poměrům,
- každý ze sponzorů střediska se může připojit s konkrétní pomocí,
- každá věková skupina se seznamuje s metodami práce, používanými v zahraničí,

– každý jednotlivce se aktivně podílí na přípravě projektu a každý člen střediska – od včelce až po rovera – nosí stejný odznak.

Středisko, které se rozhodne plnit IFA, dostane po přihlášení od ústředí „průvodce“ plněním odznaku s příklady činnosti a s nápady. V dalším plnění pak spolupracuje s „výchovným zpravodajem okresu“ a samozřejmě také s ostatními sdruženími v místě (církve, Červený kříž, UNICEF...).

Vlastní odznak, zavedený přesně před rokem, představuje čtyři spojené uzly, symbolizující spolupráci všech čtyř věkových skupin britského skautingu (Beavers – do 7 let, Cub Scouts 7 – 11, Boy Scouts 11 – 16 a Venture Scouts 16 – 21).

Středisko Junáka, které by mělo zájem o kontakt s některým střediskem z Velké Británie, se může obrátit na ústředí.

Ondra Vanke

EVROPSKÉ A SVĚTOVÉ JAMBOREE

Pokud se o obou akcích chcete dozvědět něco víc, než bylo napsáno ve Skautingu (č. 8, 9 a 10, roč. 31), můžete se obrátit na Ondru Vankeho, tajemníka ChK, který byl pověřen přípravou účasti našich skautů na těchto světových skautských setkáních v Holandsku. V prosincovém čísle najdete další informace o možnostech účasti, cenách, včetně vzoru přihlášky.

Každý desátý člen Junáka v příslušném věku má možnost se na Jamboree do Holandska podívat. Využijte toho! Další Jamboree bude až v Chile.

NAVIGAMUS

toto mezinárodní setkání pro cca 700 vodních skautů pořádá HKVS ve dnech 4. – 6. 6. 1994 na Orlické přehradě. Bližší informace obdržíte na adrese:

HKVS – ústředí Junáka

Senovážné nám. 24

116 47 Praha 1

INTERCAMP '94

Toto mezinárodní setkání skautů a skautek se poprvé za 27 let své existence bude konat u nás, a to 21. – 23. května 1994 na Sycheráku nedaleko Stráže u Tachova.

Každoročně o Letnicích se na IC setkávají dva až tři tisíce skautů a skautek z Boys Scout of America, Scouts Canada, Ring Deutscher Pfadfinderverbände / DPSG, British Scouts Western Europe, Scouting Netherlands a Scouting Belgium / FOS. Od roku 1990 se IC mělo možnost zúčastnit i několik našich oddílů. Považujeme za čest, že jsme byli pověřeni uspořádáním Intercampu již rok po

přijetí Junáka, svazu skautů a skautek, za řádného člena IC.

HLEDÁME skauty nad 18 let z řad R&R, vůdců a OS, kteří dobře ovládají angličtinu nebo němčinu, případně některý další jazyk a mají zájem pomoci s organizací IC.

Přihlášky oddílů nebo družin (1 dospělý na 6 dětí) zasílejte do 15. 1. 1994 na adresu redakce, heslo IC. Počet míst pro účastníky z ČR je omezen! Účastnický poplatek byl pro naše členy z 25 DM snížen na 15 DM, t.j. 270 Kč na osobu. Za organizační skupinu IC 94

Káča a Pták

Fotografie převzaty z Rheinische Post, IC 1993

Staré pověsti skautské z Uherského Hradiště aneb Z letopisů kmene Řvavých

Koncem srpna vydalo středisko Junáka v Uherském Hradišti ve spolupráci s knihovnou Bedřicha Beneše Buchlovana knihu „Staré pověsti skautské z Uherského Hradiště aneb Z letopisů kmene Řvavých“. Knihu napsal hradištský rodák JUDr. Dušan Beneš, jeden z účastníků slavné éry skautingu v tomto městě. Autor vyhledal prameny ve starých skautských kronikách a jiných písemnostech, hovořil a dopisoval si s pamětníky, sesbíral střípky jejich vzpomínek a nakonec poutavým způsobem sepsal historii hradištského skautského střediska.

Kniha zachycuje začátky skautování v letech dvacátých a končí autorovou vzpomínkou na zákaz činnosti Junáka nacisty. Autor se neutápí v nepodstatných detailech, časový odstup mu umožnil psát s určitým hodnotícím nadhledem. Kniha je napsána vytříbeným jazykem, s humo-

rem, vtipem a elegancí. Se zájmem ji budou číst nejen skauti, ale také všichni ti, kteří se zajímají o dění v uherskohradištském regionu. Vedle vzpomínek na skautování se čtenář seznámí s řadou významných osobností kulturního a společenského života města. A mladí čtenáři pochopí, že dnešní „stařešinové“ byli kdysi stejnými chlapci a děvčaty, jakými jsou dnes oni. Kniha jim bude povzbuzením a inspirací na skautské stezce, kterou směřují k odpovědnému občanství a plnému osobnímu životu.

V doslovu vydavatele se čtenář ve zkratce seznámí s činností hradištských skautů po osvobození v letech 1945-50, s periodou horečného oživení činnosti v letech 1968-70 a také o způsobu přežívání let následujících. Poslední dvě strany doslovu poskytnou informace o obnovení činnosti střediska krátce po listopadu 1989. Ukazují s jakým elánem a s jakou vážností a odpovědností se v Uh. Hradišti pustili staří i mladí skauti a skautky znovu do práce. Poněkud dlouhý doslov je organickou částí knihy, která je jedním z důkazů životnosti skautských ideí.

Čtenáři z jiných středisek a regionů v knize naleznou mnoho společných pohledů na uplynulá léta dávná i nedávná a možná v nich kniha vyvolá touhu podobným způsobem zachytit minulost i přítomnost jejich oddílů a středisek.

Objednávky přijímá br. František Petlan, Okružní 622, 686 01 Uherské Hradiště. Cena včetně poštovného je Kč 40,-, uhradit můžete složenkou, která bude přiložena k zásilce.

FERA

Občasník FONS

Redakce občasniku roverských kursů LŠ – Fons připravuje v nejbližší době vydání tří SPECIÁLŮ:

Mirko Vosátka – Dopisy Roverům

Texty, volně navazující na Roverské dopisy z roku 1946, se zabývají rovingem

a dalšími oblastmi s ním souvisejícími. A6, 30 – 40 stran, 12–14 Kč

František Urban, Erazim Kohák – Vztah člověka k přírodě

První z autorů se k tomuto problému vyjadřuje z hlediska ochrany životního prostředí, druhý navazuje pohledem filosofickým. Obě statě jsou zajímavé hlavně novým náhledem na toto téma.

A6, 40 stran, 12 – 14 Kč

Duchovní dimenze

Téma je probíráno téměř dvěma desítkami autorů, a to jak z hlediska sebevzdělávacího, tak i metodického. Seznámíte se zde s přehledem světových náboženství, problémem sekt, s mýty kolem víry, slovníčkem, meditací a mnohým dalším. Vysokou kvalitu zaručují jména jako Václav Břicháček, Erazim Kohák, Prokop Remes, Jiří Zajíc...

A6, 60 – 80 stran, 14 – 20 Kč

Zájemci se mohou obracet na adresu Berda - Veronika Macháčková, Nový lesík 1, 162 00 Praha 6

OTEVÍRÁME ARCHÍVY

Před prázdninami v roce 1947 došlo mezi junáckými činovníky k určitému rozladění, když vešlo ve známost, že stát nebude přispívat na prázdninové junácké tábory. Celé záležitosti věnoval mimořádnou pozornost náčelník dr. Rudolf Plajner, který absolvoval v této věci řadu nejručnějších jednání. Junáckému hnutí pak vše osvětlil informačním dopisem, který byl rozeslán zemským radám.

Dopis byl datován 18. 6. 1947, měl č. 8993/47 – P. a zachoval se ve Státním ústředním archivu. Jeho text byl následující: „Bratrským Zemským junáckým radám.

V záležitosti subvencování rekreace mládeže ve r. 1947 ze státních prostředků zjistil jsem při dnešní intervenci na ministerstvu sociální péče toto:

- 1) Min. soc. péče má pro rekreaci mládeže k dispozici asi 55 milionů z akce UNRRA.
- 2) Podle vládního usnesení má se rozdělovat státní podpora jen takovým dětem, jejichž zdraví je ohroženo a to především v ozdravovnách, k tomu účelu zřízených.
- 3) Nebude-li možno přijati takto ohrožené děti do ozdravoven pro nedostatek místa, může být poskytnuta pomoc i Junákovi a tělovýchovným organizacím a to jen na tu mládež, která nemohla být jinak umístěna, ač na základě zdravotního a sociálního výběru do ozdravoven patří.
- 4) Subvencování rekreace mládeže se provádí jen formou

individuálních podpor, které jsou odstupňovány podle majetkových poměrů zákonných živelů.

5) Poněvadž, jak shora uvedeno, má k dispozici pouze 55 milionů Kčs, zatím co dosud došlo žádosti o podporu přesahující 250 milionů Kčs, trvá min. financí i nejvyšší kontrolní úřad na tom, aby z důvodů rentability nebyly zřizovány rekreační stanice pro menší počet než 30 dětí.

Z junáckého hlediska nutno tedy konstatovat, že naše tábory nejsou rekreační stanice pro choré děti, že v žádném našem táboře nesmí být umístěny jen ohrožené děti, že junáckým oddílům jako takovým nemůže být udělena státní podpora a že jedinci ji mohou obdržet jen potud, pokud jsou k tomu zdravotně a sociálně kvalifikováni a pokud nemohli být umístěni v ozdravovnách OPM.

Rozhodnutí min. soc. péče není tedy vůči Junákovi kruté, jak se některé naše oddíly domnívaly, ale pravda je, že mnohé naše činovníky uvedly nesprávné informace v omyl. Bylo by také nejúnácké a nepoctivé, kdyby se naše oddíly, složené z převážně naprosto zdravého členstva, ochotného a připraveného dokonce pomoci vydatně při žitkových pracích, domáhaly podpor, určených dětem chorým.

O děti ohrožené nechť se starají lékaři a ozdravovny, o zdravé děti se musí starat rodiče a činovníci a příznivci Junáka.

Junák není žebrařským spolkem a nebude nikdy ujídat z mísy, prostřené nemocným a nemajetným.

S bratrským pozdravem

Dr. Rudolf Plajner, náčelník*
Pro tisk připravil František Morkes

Spolupráce dívčího a chlapeckého náčelnictva

Skauting je někdy označován jako hledání cesty. Při každém konání je potřeba hledat možné cesty, měl by je dnes hledat každý, ale především každý skaut. Nutno však říci, že ne vždy se to podaří, ale to si musí uvědomit každý sám. Naše náčelnictva rovněž hledají své cesty. V poslední době si našla takové, které se k sobě přibližují, což si myslíme, že je dobře. Vždyť jsme jedné krve a žijeme v jednom hnutí. Rádi konstatujeme, že tato oboustranná snaha začala po V.sněmu, ale dnešní stav je již konkrétní. V létě jsme společně navštívili tábory, dívčí i chlapecké, a bylo to dobře, protože každý z nás má na skautský tábor jiný pohled. Začátek nového skautského roku jsme pak uvítali společným zasedáním obou náčelnictev, při němž byli přítomni i bratr starosta Navrátil a sestra místostarostka Bouzková. Oba přednesli zprávy o světových konferencích (WOSM a WAGGS), kterých se zúčastnili. Společná činnost však není jen v zasedáních, ale pro všechny úkoly a problémy jsou nyní jmenovány společné komise, které se snaží najít soulad mezi názory obou náčelnictev a předložit společný návrh pro řešení úkolů. V tomto směru pracují komise pro činovnícké zkoušky, odborky, stezky a připravujeme i komise další. Všechny naše úkoly a vnitřní problémy chceme i do budoucna vždy takto řešit společně, aby naše hnutí bylo vzorem v řešení problémů i v jiných oblastech života.

Jaroslava Pešková, náčelní DK

Zdeněk Hájek, náčelník ChK

KDO POMŮŽE PRIROVI?

Náš brat Paľo, zvaný Priro (od Prirodovedec) ochorel na leukémii. Potřebuje vyše milióna Sk na transplantáciu kostnej drene. Priro leží v Bratislave, je celkom holohlavý a podrobuje sa kúram. O zbierke peňazí nič nevie, lebo by ho to psychicky zničilo.

Transplantácia je už posledná možnosť, ak by kúry nepomohli. Ale kde vziať toľko peňazí, ak by zrazu jeho rodičom povedali, že je transplantácia nutná? Preto sa robí zbierka už teraz s tým, že ak to bude (nedajbože) potrebovať. Ak nie a Priro bude celkom fit, peniaze sa použijú na hematologické oddelenie, na výskum a liečbu leukémie.

Myslím si, že hoci je aj len nepatrná šanca, vždy bude mať cenu. A ak každý člo i len trošku prispje... Ďakujem. Kvakpa

Korunový účet vo VÚB 35-5830-572/0200, variabilný symbol 15, konštantný 0558.

PS. Variabilný symbol 15 preto, že má toľko rokov. Devizový účet nieje zatiaľ otvorený, ale ak bude treba, nie je problém.

Tento smutný dopis nám zaslala

Cecília Buntová, M. Nešpora 14, 080 01 Prešov.(kráceno)

Prosba

k účastníkům republikového kola Svojsikova závodu

Nenašli někdo nebo nepňabali omylem skautský klobouk? Mnoho hlídek odjždělo v noci a tak se to mohlo lehcě stát. Pokud by se klobouk našel, bráška, který o něj přišel, by měl jistě velkou velkou radost.

Radomir Rehoř, Novodvorská 3053, Frýdek-Místek, tel. 0658 / 216 53

I tento rok sa 1. zbor skautov a skautiek v Novom Meste nad Váhom zúčastní 36. ročníku JAMBOREE ON THE AIR. Vysielania sa zúčastní asi 50 skautov prostredníctvom vysielacký OM 3 OF/J operátora Adu Sedláčka, OM 3 KME/J operátorov Paľa Bielička a Milana Žibitovského a OM 3 KVJJ operátora Jožka Oroľina.

Pepča

Bratr Karel Langer devadesátníkem

Bratr profesor Karel Langer, junáckým jménem Juraj, se dne 31. 10. 1993 dožívá devadesátí let. Je posledním žijícím Psohlavcem.

Ve svých čtrnácti letech se stal junákem v Hradci Králové, později členem místní jednoty Psohlavců. V roce 1920 se bratr Juraj dohodl se slovenskými studenty z Banské Bystrice, že najdou junákům lesní moudrosti tábořiště na Slovensku. Vydal se s přítelem Jaroslavem Bílkem (Andym) na pouť po Slovensku a Podkarpatské Rusi. Své putování zakončili ve Svatjanské dolině v Nizkých Tatrách, kde našli hledané tábořiště. V roce 1921 byl pak na tomto místě první z řady táborů junáků lesní moudrosti. Poblíž tábora byl srub, který Miloš Seifert o velikonočních 1925 koupil. Tento srub se stal slavným Waldenem Ligy pro výchovu přírodou Moudrosti lesa, jejíž tajemníkem se bratr Langer stal. Spolu s profesorem Seifertem vydávali časopis Hlasatel. Po rozporech v Lize lesní moudrosti se v roce 1932 ustavilo družstvo

Walden s cílem postavit na moravskoslovenském pomezí chatu. Bratr Juraj zajistil pro chatu pozemek v údolí Vranče v Novém Hrozenkově. Chata byla postavena v roce 1933 a dostala rovněž název Walden. Bratr Juraj po studiích začal v roce 1923 působit v Novém Hrozenkově

ve jako učitel. Později působil v Opavě, Frýštáku, v Jičíně v Čechách. V letech 1928-1933 studoval na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze. Po skončení studií nastoupil místo středoškolského profesora v Bratislavě a v Hradci Králové. Od roku 1940 do roku 1963 působil jako profesor na Uměleckoprůmyslové škole v Brně.

Bratr Rusek z Olomouce hodnotí celoživotní umělecké dílo profesora Langra takto: „Práce s různými materiály, hlavně dřevem, důraz na spojení funkčnosti a estetických kvalit všech výrobků, studium uměleckého řemesla i tradiční lidové výroby – to byly hlavní rysy jeho odborného zájmu i jeho výuky, která přinášela výborné výsledky u velké řady jeho žáků. Mnozí z jeho absolventů se stali pokračovateli jeho pedagogických i výchovných snah. Byl jim příkladem i vlastní tvorbou, z níž ona menší, „volná“ část, pozůstávající z maleb a kreseb krajinářských, z figurálních grafických listů, silně dekorativně citlivých a často pojednaných jemnou negativní kresbou, odvozenou z návrhů paličkových krajk, zůstala tak trochu ve stínu mnohem početnější skupiny prací, především kreslířských, jimiž se Karel Langer dal do služeb národopisné dokumentace: vytvořil pro různá čelná muzea (Praha, Brno, Olomouc, Rožnov, Vsetín) celkem několik tisíc pečlivých a výstižných kreseb lidových, především dřevěných, litových, především dřevěných, litových předmětů, výrobků, nářadí i nábytku. Nesmírná studijní i historická hodnota těchto dokumentačních kreseb je všeobecně uznávána.“

Výstava celoživotní výtvarné tvorby bratra Langra se nyní uskutečnila ve Zlíně. Za celoživotní práci v junáckém duchu byl bratr Juraj v roce 1990 vyznamenán zlatým stupněm Řádu čestné lilie v trojí listku. MUDr. Milan Vacek

SKAUTING 3